

Nr 126 Rok 2024

Słowo Nadziei

Słowo Boże nie może być naruszone (Jan 10:35)

Powiedz nam kiedy to się stanie?

„A gdy siedział na Górze Oliwnej, uczniowie podeszli do Niego i na osobności zapytali: Powiedz nam, kiedy się to stanie oraz jaki będzie znak Twojego przyjścia i kresu tego wieku? Jezus odpowiedział: Uważajcie, by was ktoś nie wprowadził w błąd” (Mat. 24:3,4 Przekład Literacki).

7. Wierzący, czy religijny?

Religii jest tysiące, Biblia jest jedna. Różnica między człowiekiem religijnym a wierzącym jest taka, że człowiek religijny opiera się w większości na tradycji, przed, którą przestrzega Pan Jezus: „Dlatego hołdy, jakie mi składają, nie mają dla mnie żadnego znaczenia, gdyż są jedynie wyrazem tradycji, jakiej się wyuczili” (Mat. 15:9 NPD).

Psalmista pisze o swoich doświadczeniach z Bogiem. „Ty jesteś dobry i dobro czynisz, naucz mnie przykazań Twoich” (Ps. 119:68 BWP). Tak może powiedzieć ktoś, kto doświadczył pomocy i błogosławieństw od Boga i Chrystusa.

Apostoł zachęca nas: „Lecz cóż powiada? Blisko ciebie jest słowo, w ustach twoich i w sercu twoim. Jest to właśnie słowo, w które wierzymy i które głosimy”. (Rzym. 10:8 BP). Dla takich wierzących „Słowo Boże jest pochodnią nogom moim i światłością ścieżkom moim” (Ps. 119:105BW).

„Skoro więc posłuszeństwo jest owocem wiary, a ta rodzi się z tego, w co się wsłuchujemy – bo przecież każdy człowiek wierzy w to, czemu poświęca uwagę – to niezwykle ważne jest, abyśmy pilnie wsłuchiwali się w Słowo Chrystusa” (Rzym 10:17BP).

„Pouczono cię, człowiecze, o tym, co jest dobre, i wiesz, czego Pan oczekuje od ciebie: masz żyć uczciwie i być pobożnym, i czuć się pokornym przed obliczem Boga” (Mich. 6:8BWP). Nie pozwólmy aby ktoś odebrał nam wolność w Chrystusie „Wolność, jaką ci daje wiara, zachowaj dla siebie wobec Boga. Szczęśliwy ten, kto nie ma wątpliwości w swoich postanowieniach. (...). Kto „działa wbrew przekonaniu.

wszystko, co nie wynika z przekonania, jest grzechem” (Rzym. 14,22,23BP). „Mam zaś na myśli nie wasze sumienie, lecz bliźniego. Dlaczego bowiem moja wolność ma być sądzona przez czyjeś sumienie?” (1 Kor. 10:29BP).

Tu apostoł Paweł podał zasadę biblijną dotyczącą naszego życia. Ludzie chcą być naszym sumieniem. „Nie zapominał, że prawo zostało wpisane w serca w postaci sumienia, które na przemian ich oskarża lub broni” (Rzym 2:15NPD).

„Tym zaś, który wyzwolił nas spod jarzma przekleństwa przepisów Prawa religijnego, po to. Byśmy żyli w wolności od grzechu – jest Chrystus. Trwajcie więc w Nim i nie pozwalajcie nakładać sobie ponownie jarzma niewoli” „A wszystkich, którzy swą nadzieją i zaufaniem pokładają w celebrowaniu obrzędów religijnych, jak na przykład obrzezanie, ja Paweł stanowczo ostrzegam: Chrystus w niczym wam nie pomoże” (Gal. 5:1,2NPD).

„Bo w Chrystusie Jezusie żadne praktyki czy ceremonie religijne czy ich brak nie mają absolutnie żadnego znaczenia” (Gal. 5:6 NPD; Gal. 2:21 EŚP). Niestety coraz więcej dotychczas prawidłowo chodzących ludzi z Bogiem, dało się namówić, aby praktykowali przepisy religijne. „Odłączyliście się od Chrystusa wy, którzy w zakonie szukacie usprawiedliwienia; wypadliście z łaski” (Gal. 5:4BW). To ostrzeżenie przewija się w tych słowach.

„Przybyli do Judei pewni ludzie i zaczęli mącić w głowach uczeni Chrystusa, że jeśli nie będą przestrzegać religijnych rytuałów Żydowskich, nie zostaną zbawieni” (Dzieje 25:2NPD).

Tacy ludzie z pobudek religijnych, „Wydadzą was na cierpienia i na śmierć. I będą was nienawidzić wszystkie narody z powodu mojego imienia. Wówczas wielu upadnie. I będą się wzajemnie wydawać i nienawidzić. Powstanie wielu fałszywych proroków i uwiodą wiele ludzi. A ponieważ spotęguje się nieprawość, u wielu osłabnie miłość. Lecz kto wytrwa aż do końca, będzie zbawiony. Ta zaś Dobra Nowina o królestwie będzie głoszona po całym świecie na świadectwo dla wszystkich narodów. I wtedy przyjdzie koniec” (Mat. 24:9-14 BWP).

Chrystus nie kierował tych słów do ludzi ze świata. Im często obojętne jest kto nimi rządzi. Mowa tu jest o uczniach Chrystusa. A zatem bądźmy przygotowani do prześladowań, a nawet utraty życia, oraz niekończące się cierpienia. „Bo kto by chciał życie swoje zachować, utraci je, a kto by utracił życie swoje dla mnie, odnajdzie je” (Mat. 16:25BM)

Ale wszystkich nie zabiją, jak zapewnił Pan Jezus: „A gdyby nie były skrócone owe dni, nie ocalałaby żadna istota, lecz ze względu na wybranych będą skrócone owe dni” (Mat. 24:22BW).

Nie ważne czy będziemy żywi, czy martwi. „A to wam mówimy na podstawie Słowa Pana, że my, którzy pozostaniemy przy życiu aż do przyjścia Pana, nie wyprzedzimy tych, którzy zasnęli. Gdyż sam Pan na dany rozkaz, na głos archanioła i trąby Bożej zstąpi z nieba; wtedy **najpierw** powstaną ci, którzy umarli w Chrystusie, **potem** my, którzy pozostaniemy przy życiu, **razem** z nimi porwani będziemy w obłokach w powietrze, na spotkanie Pana; i tak zawsze będziemy z Panem. Przeto pocieszajcie się nawzajem tymi słowy”

(1 Tes. 4:15-18BW). Wielu głosi, że nie będzie przechodzić wielkiego ucisku (Mat. 16:25). „Ja jestem drogą i prawdą, i życiem. Nikt nie przychodzi do Ojca inaczej jak tylko przeze Mnie” (Jana 14:6BT). „Dostąpiwszy więc usprawiedliwienia przez wiarę, zachowajmy pokój z Bogiem przez Pana naszego Jezusa Chrystusa, dzięki któremu uzyskaliśmy przez wiarę dostęp do tej łaski, w której trwamy i chlubiśmy się nadzieją chwały Bożej” (Rzym. 5:1,1BT).

Trzymajmy się słów naszego Pana: „Wtedy, jeśli wam ktoś powie: «Oto Chrystus jest tutaj» albo: «Jest tam» - nie wierzcie. Pojawią się bowiem fałszywi chrystusi i fałszywi prorocy. Będą czynić wielkie znaki i cuda. Będą chcieli w ten sposób - o ile jest to możliwe - zwieść nawet wybranych. Już teraz wam to zapowiadam”. (Mat. 24:23-25BW).

Antychryst przyjdzie z amią fałszywych proroków, którzy będą czynić wielkie znaki i fałszywe cuda. Nie znając Pism, wielu upadnie. Powstanie wielu fałszywych proroków i wznęca wiele fałszywych alarmów o rzekomym powrocie Chrystusa.

To sam Pan Jezus obwieści światu, że nadchodzi. „Albowiem powiadam wam: Nie ujrzycie Mnie odtąd, aż powiecie: Błogosławiony, który przychodzi w imię Pańskie” (Mat. 23:39BT). „On pouczy was o wszystkim, co będzie potrzebne, przypominając wszystko, co będzie potrzebne, przypominając wszystko, czego nauczałem” (...) Mój pokój strzec będzie waszych serc, abyście się nie lękali i nie upadali na duchu” (Jan 14:26,27NPD).

8. Kto czyta niech uważa !

Eschatologia,

to proroctwa zapisane w Starym i Nowym Testamencie. Termin ten odnosi się do proroctw i historii, oraz przyszłości narodu wybranego - Żydów, a w późniejszym okresie nawróconych pogan do, których my należymy.

Eschatologia to interwencja Boga, która zapowiada przemiany, nagrody, oraz kary jak pisze ap. Paweł: „Wszyscy bowiem musimy stanąć przed trybunałem Chrystusa, aby każdy otrzymał zapłatę, na jaką zasłużył za życia w ciele, dobrą lub złą” (2 Kor. 5:10BP).

Do tych zapowiedzi zaliczamy Paruzję (drugie przyjście) i zmartwychwstanie w wyznaczonym czasie (1 Kor. 15:23 BP). Oraz „Milenium” (Obj. 20:4,5). Potem „Nowe Niebo i Nową Ziemię” (Obj. 21:5).

Ktoś doliczył się około 300 proroctw które mają się wypełnić w wielkim ucisku. Zapowiadane proroctwa, czekają na wypełnienie się. Pan Jezus odwołał się do nich: „Niebo i ziemia przemienią, ale moje słowa nie przemienią” (Mat. 24:35 BT).

Pamiętajmy o tym ostrzeżeniu: „Jako, że ten naród kieruje do mnie tylko słowa i czci mnie jedynie swoimi wargami, podczas gdy ich serca są daleko ode mnie, dlatego hołdy, jakie mi składają, nie mają dla mnie żadnego znaczenia, gdyż są jedynie wyrazem tradycji, jakiej się wyuczili” (Mat. 15:8,9 NPD).

Uczniów Chrystusa powinno interesować tylko to, co zostało objawione i zapisane w Biblii. Pamiętajmy, że zbawienia nie otrzymuje się przez przynależność do jakiegoś kościoła, ale przez trwanie w nauce Pana Jezusa. Który

powiedział: „Jedynie przez trwanie w moim Słowie możecie się stać moimi uczniami. Nie chodzi mi o wasze jednorazowe deklaracje! Trwajcie w moim Słowie, gdyż tylko w nim poznacie prawdę, a ona da wam uwolnienie” (Jana 8:31,32NPD).

„Nie przejmujcie się tym, gdy ktoś mający upodobanie w umartwianiu samego siebie, w kulcie aniołów, w różnego typu ekscytacjach emocjonalnych lub w pielęgnowaniu religijnych wymysłów, które rodzą się z jego skazzonej grzechem natury, próbują was osądzić i dyskwalifikować” (Kol. 2:8 NPD).

Nie bójcie się tych, którzy chcą was zwieść różnymi kataklizmami, próbując dopasować je do Biblii, tym samym zaciemniają Boże Słowo. Pamiętam jak Świadkowie Jehowy oczekiwali końca w 1975 roku. Również na 1975 podpisano międzynarodowy pokój i bezpieczeństwo. Odwoływano się do tych słów. „Kiedy więc mówić będą: Pokój i bezpieczeństwo, nagle spadnie na nich zagłada, jak bóle na rodzącą, i nie ujdą” (1 Tes. 5:3BP).

Niełatwo było się wtedy sprzeciwić wszystkim, a przede wszystkim niewolnikowi Strażnicy, który wymyślił ten rok. Bardziej niż Biblia głosiciele przekonywał ogłoszony pokój i bezpieczeństwo. Ponieważ nie dałem się zmanipulować, zostałem zawieszony w prawach głosiciela i nie dostawałem Strażnic.

Nie był to dla mnie miły czas. Ale kiedy ten rok minął, nadszedł 1976. Ci co mnie oskarżali, zaczęli podpytywać. Jako to z tym rokiem. Przecież Biblia nie kłamie mówili. I mieli rację. Pyta-

łem ich, czy Biblia was kiedyś oszukała? Zbory rosły w liczbę a zebrania zaciemniały umysły wielu. Minał zapowiadany 1975 rok. Narody nadal toczyły wojny. Wielu młodych braci szło do więzienia za odmowę służby wojskowej.

Niestety u wielu załamała się wiara. Odrzucili Biblię i Boga. Na zebranie przychodziło mało ludzi, nieraz nikt. Zaprzestano głosić. Głosiciele pamiętali, że straszili ludzi tym rokiem, dlatego nie mieli odwagi ich odwiedzać. „Oto, co mówi Pan: Biada temu, który w człowieku nadzieję pokłada i który w ciele tylko widzi całą swoją siłę, a sercem swoim jest daleko od Pana” (Jer. 17:5BWP).

Kiedy nadchodził rok 2000 Protestanci wydali trzy książki w których zapowiadano, że nastanie koniec. Moje przykre doświadczenia chroniło mnie, wiele razy. Lepiej być samemu, ale z Bogiem, niż w wielkim towarzystwie bez nadziei. Mamy Boże zapewnienie: „Nie opuszczę cię ani nie porzucę! Tak więc śmiało możemy mówić: Pan jest moim wspomożycielem, więc się nie boję. Cóż może uczynić mi człowiek?” (Hebr. 13:5,6EŚP).

Co rusz, ktoś przysłał mi prorocтво to o Damaszku, to o pokoleniu Efraima, które ponoć otoczyło Jerozolimę. O Covidzie etc. Nie wiem dlaczego mi to przysyłano. Pewnie chcieli mnie ratować. Ale pierwszym znakiem nadchodzącego wielkiego ucisku nie będą wojny, jak to zapowiedział Pan Jezus (Mat. 24:6). Zapowiedział, że wojny nie będą zwiastowały końca.

Pierwszym znakiem nadchodzącego wielkiego ucisku będą te słowa: „Niech nikt was w taki sposób nie zwodzi. Najpierw bowiem przyjdzie odstępstwo

i objawi się człowiek niegodziwy, zatrąceniec” (2 Tes. 2:3EŚP). „Gdzie nie ma rozważi, tam nawet gorliwość nie jest dobra; kto śpiesznie kroczy naprzód, może się potknąć. To głupota prowadzi człowieka na manowce, a potem jego serce wybucha gniewem na Pana” (Przyp. 19:2,3BW).

Zapowiedziane prorocтва muszą wypełnić się w tym 3,5 letnim okresie. Nasza interpretacja jest zbędna. Nie można na podstawie jednego wersetu budować nauki o wielkim ucisku i zatruwać duchowo innych. Skorzystajmy z rady apostoła Pawła: „Odrzucaj więc bezbożne i głupie baśnie. Ćwicz się natomiast w pobożności” (1 Tym. 4:7; 1:4).

Nie ma człowieka, który by nie myślał o przyszłości. Są cztery rzeczy ostateczne, czekające na każdego człowieka: *śmierć, sąd Boży, zbawienie albo potępienie*. Gdy ludzie pytają, kiedy nastąpi koniec świata, odpowiadam, że nigdy! Będzie koniec tych prorocत्व, które wypełnią się w wyznaczonym czasie.

Wraz z odstępstwem ludzi od Boga, pojawi się antychryst, który dostanie od diabła *władzę moc i tron*. (Obj. 13:3).

Będzie panował 42 m-ce, czyli 3,5 roku (Obj. 13:5; Daniela 7:25-27). Jedną z głów (państw) antychrysta będzie zraniona (Obj. 13:3). Antychrysta będzie wspierał fałszywy prorok. Apostoł Jan tak go zapisał:

„Zobaczyłem też drugą bestię, która wychodziła z ziemi. Miała dwa rogi jak Baranek, ale mówiła jak smok. W obecności pierwszej bestii sprawuje ona całą jej władzę. Zmusza ziemię i jej mieszkańców, aby kłaniali się pierwszej bestii, której wygoiła się śmiertelna rana” (Obj. 13:11,12EŚP).

„Nie ulęknieś się strachu nocnego ani strzały za dnia lecącej” (Ps.91:5) „Nie lękaj się strachu znienacka ani nie-szczęścia, gdy spada na bezbożnych” (Przyp. 3:25) Muszą wypełnić się wszystkie proroctwa, które zapowiadali, prorocy, Pan Jezus i apostołowie.

Kiedy antychryst ruszy do boju, tym sami rozpoczną wypełnianie siedem Pieczęci, (Obj. 6:1 8:1). Potem zaczną wypełniać proroctwa zapisane jako siedem trąb, jedno po drugim (Obj. 8:1 do 11:15).

Ostatnimi, które dotkną narody będą Czasze, ale nie dotkną one już uczniów Chrystusa, (Obj. 15 i 16 rozdział). Będzie to chyba najbardziej trudny okres, pomimo nawoływania przez

Jezusa, nikt się nie nawróci. W Księdze Objawienia czytamy o wypełniających się chronologicznie proroctw. Czytanie tej Księgi rozdział po rozdziale, wiersz po wierszu, może utrudnić nam zrozumienie, dlatego w dalszej części przekonamy się jak Biblia sama się tłumaczy.

Zakres Eschatologii

Studium tematów ostatecznych, należą ciągle do przyszłości. Podczas siódmej trąby rozpocznie się pochwycenie, nie wg przynależności kościelnych, tylko tych, którzy są Chrystusowi. „Aby wasza wiara opierała się nie na mądrości ludzkiej, ale na mocy Bożej. (1 list do Koryntian 2:5).

9.Miejmy się na baczności!

„Bracia! W sprawach dotyczących przyścia Pana naszego Jezusa Chrystusa i naszego z Nim spotkania prosimy was, nie dajcie się wyprowadzić zbyt łatwo z równowagi ducha ani nie trwóźcie się z powodu jakiegoś objawienia prorockiego, nauczania lub przypisywanego nam listu, jakoby już nadchodził dzień Pański. „Nikt nie wie kiedy przyjdzie. Ani aniołowie w niebie, ani Syn, tylko Ojciec” (2 Tes. 2:1,2 BP).

Niestety, u niektórych *mądrość ściga* się z głupotą. Niektórzy próbują czytać z Biblii to, czego w niej nie ma. Mniej interesuje ich to, co w niej jest zapisane i nie wymaga wielkiego wysiłku aby to zrozumieć. Apostoł Paweł ujął to w takich słowach „To bowiem, co można poznać o Bogu, jest dla nich absolutnie jasne i zrozumiałe, gdyż Bóg uczynił te sprawy oczywistymi” (Rzym 1:19 NPĐ).

Czy materia jest grzeszna?

W legendach żydowskich głoszono, że materia jest grzeszna. Jeszcze więcej różnych kłamstw zawierały mity greckie. Do dziś wielu teologów ma z tym wielki problem. Podobnie jak król babiloński, Baltazar, który używał naczyń świątynnych do swoich „religijnych” obrzędów. Ocknął się dopiero, kiedy na ścianie zobaczył pisany ręką ludzką krótki tekst.

„Ty zaś, Belsazarze, jego synu, nie upokorzyłeś swego serca, chociaż wiedziałeś o tym wszystkim. Przeciw Panu niebios się podniosłeś. Naczynia Jego Domu przyniesiono przed ciebie i pili z nich wino ty, twoi książęta, twoje żony i twe nałożnice. Sławiłeś bogów [zrobionych] ze srebra, złota, brązu, żelaza, drzewa i kamienia, które nie widzą, nie słyszą i nie poznają. Natomiast nie uczciłeś Boga, w którego rękę jest twoje technienie i do którego należą

wszystkie twoje drogi” (Dan. 5L22,23 BP). „Wówczas zmienił się kolor twarzy króla, jego myśli przeraziły go, mięśnie jego bioder osłabły, a jego kolana poczęły uderzać jedno o drugie” (Dan. 5:6 BP). Jakże często mamy pewną wiedzę nawet biblijną, ale nie w sercu. „Bóg łekiem napełnia me serce, Wszechmogący mnie przeraża” (Hioba 23:16) Idźmy w ślady Dawida: „Szukam Ciebie całym mym sercem, spraw, bym nie odstąpił od Twych nakazów. (Ps. 5:10 BP). Często przypominamy króla babilońskiego.

„Serce moje bije niespokojnie, opuściły mnie siły i nawet światło moich oczu gaśnie” (Ps. 38:11) Wyuczone teksty, których nie mamy w sercu przypominają stare bukłaki napełnione młodym winem. „Nikt też nie wlewa młodego wina do starych bukłaków, bo inaczej wino rozsadzi bukłaki, i wino i bukłaki zniszczą. Lecz młode wino należy łąć do nowych bukłaków” (Mar. 2:22BW). Słowo Boże przypomina młode wino, które cały czas pracuje. Nie łączmy zasłyszanych ludzkich opowieści ze Słowem Bożym. Niestety dość często to czynimy, ponosząc wielkie starty.

„Teologia to «nauka o Bogu, jego naturze i relacji do świata i ludzi, odrębna dla każdej religii» *Teologia dogmatyczna* – główna gałąź teologii chrześcijańskiej, badająca rozumowo wszystkie główne zagadnienia doktryny”. **Wikipedia**

Niestety w ONZ zarejestrowanych zostało ponad 40.000 Religii chrześcijańskich. Nie licząc tych teorii, które sami ustanowiliśmy Tyle ile religii, tyle teologii walczących z sobą Natomiast Biblia jest jedna. „Kto mówi niech mówi jak Słowo Boże’ (Koh. 5:1). Ap. trzymał się tej zasady. „Mówiąc to,

miałem na myśli, bracia, mnie samego i Apollosa ze względu na was, abyście mogli zrozumieć, że nie wolno wykraczać ponad to, co zostało napisane, i niech nikt w swej pysze nie wynosi się nad drugiego” (1 Kor. 4:6BWP).

Co najmniej każda Księga Pisma Świętego doczekała się setki, a nawet tysiące różnych komentarzy, dlatego że większość religii nie uznaje wykładni konkurencji. „Prorocstwo bowiem nigdy nie powstawało z ludzkiej woli, ale w imieniu Boga głosili je ludzie kierowani przez Ducha Świętego” (2 Piotra 1:21 EŚP). Daniel wezwany przed oblicze króla nie szedł ze swoim tekstem.

Pomocy szukał w modlitwie i w słowie, które miał w sercu. Nie mógł otworzyć całej Biblii, bo jej nie miał. „Król kazał więc strażnikowi przyprowadzić magów, Chaldeczyków i astrologów. Następnie powiedział do mędrców babilońskich: "Każdy, kto odczyta ten napis i powie, jakie jest jego znaczenie, zostanie odziany w purpurę, otrzyma złoty łańcuch na szyję i będzie w moim królestwie panował jako trzeci".

Nagroda, niestety i kara była w zasięgu króla. Tego już doświadczył Daniel z ojcem Baltazara – Nabuchodonozorem: „Wydano więc rozkaz wymordowania mędrców. Także Daniel i jego towarzysze mieli zostać zgładzeni” (Dan. 2:13EŚP).

„Skoro bowiem świat za pomocą swojej mądrości nie poznał Boga w całej Jego mądrości, wówczas spodobało się Bogu zbawić tych, którzy wierzą, przez głoszenie nauki uważanej przez świat za głupotę” (1 Kor. 1:21 BP). Teolodzy próbują każdą naukę pojąć rozumem, a nie wiarą. Dlatego Biblia nie ułatwia i życia. Np. trudno im pojąć narodzenie

Jezusa bez udziału Józefa. Chętnie głoszą legendy żydowskie. Jezus urodził się w ciele, którego urodziła Maria, która też jak wszyscy ludzie, odziedziczyła grzech. „A jak przez jednego człowieka pojawił się na świecie grzech, wskutek zaś grzechu śmierć, i w ten sposób śmierć dotknęła wszystkich” (Rzym. 5:12BP).

Bóg do Adama powiedział: ale z drzewa poznania dobra i zła nie wolno ci jeść, bo gdy tylko zjesz z niego, na pewno umrzesz” (Rdz. 2:15BW).

Skutki nieposłuszeństwa naszych prarodziców dotyczą każdego człowieka. Ale Bóg cofa Słowa. „Tak jest z moim słowem, które wychodzi z moich ust: Nie wraca do mnie puste, lecz wykonuje moją wolę i spełnia pomyślnie to, z czym je wysłałem” (Iz. 55:11BW).

Do kogo Bóg rzekł te słowa? „Uczyńmy ludzi na Nasz obraz, podobnych do Nas” (Rdz. 1:26BW). Inne fragmenty Bożego słowa odnoszą się do tego czasu: „On jest obrazem Boga niewidzialnego. Pierworodnym wszelkiego stworzenia, bo w Nim zostało wszystko stworzone i to, co w niebie, i to, co na ziemi, co widzialne i niewidzialne. Trony, władztwa, zwierzchności, potęgi. Wszystko zostało stworzone przez Niego i dla Niego. On jest przed wszystkim i wszystko w Nim istnieje” (Kol. 1:15-17 BP).

Ciekawą informację o Jezusie zapisał ap. Jan. „Wszystko przez Niego się stało, a bez Niego nic się nie stało, co się stało. W Nim było życie, a życie było światłością ludzi” (Jana 1:3,4BT). „Jezus po raz kolejny przemówił do nich: „Ja jestem światłością świata. Kto idzie za Mną, nie będzie chodził w ciemności, lecz będzie miał światło

życia” (Jana 8:12 EŚP). „Bez ojca, bez matki, bez rodowodu, nie ma początku dni ani też końca życia, podobnie do Syna Bożego pozostaje kapłanem na zawsze” (Hebr. 7:3 EŚP). „Który będąc w postaci Bożej, nie poczytywał sobie za zdobycz bycia równym Bogu” (Filip. 2:6 PD).

„Przez wiarę poznajemy, że słowem Boga światy zostały tak stworzone, iż to, co widzimy, powstało nie z rzeczy widzialnych” (Hebr. 11:3BT). „Nie mamy bowiem arcykapłana, który by nie mógł współczuć ze słabościami naszymi, lecz doświadczonego we wszystkim, podobnie jak my, z wyjątkiem grzechu” (Hebr. 4:15 BW).

Niektórzy komentując tak poniższe słowa, że „Jezus wydał głośny okrzyk, i wyzionał ducha” (Mat. 27:50BW). Chętnie wielu by Boga, zważyło, zmierzwiło i wydało pracę naukową. Ale Pismo mówi, że to co mamy wiedzieć o Bogu zostało zapisane (Rzym. 1:19). „Powiedziałem im wtedy: Bogami jesteście, synami jesteście Najwyższego. A teraz umrzeć musicie jak wszyscy ludzie, musicie upaść, jak każdy spośród książąt” (Ps. 82:6,7BWP). Dlaczego teolodzy, filozofię stawiają ponad Słowo Boże?

Bóg Ojciec

„Słuchaj Izraelu! Jahwe jest naszym Bogiem, Jahwe jedyny!” (5 Mojż 6:4 BP). „Dla nas istnieje tylko **jeden Bóg, Ojciec**, od którego wszystko pochodzi i dla którego my istniejemy” (1 Kor. 8:6). „Gdy Jezus przyszedł w okolice Cezarei Filipowej, zapytał swoich uczniów: „Co mówią ludzie? Kim według nich jest Syn Człowieczy? Szymon Piotr odpowiedział: „Ty jesteś Chrystusem, Synem Boga żywego”. (Mat. 16:13,16 BW). Pan Jezus powie-

dział do Piotra: „Prawdziwie szczęśliwy i błogosławiony jesteś Szymonie, synu Jana, ponieważ do wyznania, które złożyłeś, nie doszedłeś po ludzku, lecz dał ci je z niebios mój Ojciec. Piotrze, na fundamencie twojego wyznania – niczym na niewzruszonej opoce – zbuduję nową społeczność Bożego ludu, nad którą strażnicy bram Otczłani władzy mieć nie będą. A ponieważ ty Piotrze, złożyłeś to wyznanie, ciebie uczynię sługą bramy Królestwa Niebios” (Mat. 16:17-19 NPD).

Pan Jezus mówi wprost: „Mój Ojciec przekazał Mi wszystko i nikt nie zna Syna jak tylko Ojciec. Nikt nie zna też Ojca jak tylko Syn i ten, komu Syn zechce objawić” (Mat. 11:27BW). „O tym jednak, kiedy nadejdzie ten dzień i godzina, nikt nie wie: ani aniołowie w niebie, ani Syn, tylko Ojciec” (Mar. 13:32).

„Mój Ojciec przekazał Mi wszystko i nikt nie wie, kim jest Syn, tylko Ojciec, ani kim jest Ojciec, tylko Syn i ten, komu Syn zechce objawić” (Łuk. 10:22 BT). „Jezus zwrócił się do Piotra: „Schowaj miecz do pochwy! Czy nie mam wypić kielicha, który podał Mi Ojciec?” (Jana 18:11BW). Apostołowie rozróżniają Boga Ojca, od Syna Bożego. Idźmy w ich ślady.

Syn Boży

Maria urodziła Syna Bożego zgodnie z prorocstwem (Iz. 7:14). „Oto Dziewica poczne i porodzi Syna, któremu nadadzą imię Emmanuel, to znaczy: Bóg z nami. Zbudziwszy się ze snu, Józef uczynił tak, jak mu polecił anioł Pański: wziął swoją Małżonkę do siebie, lecz nie zbliżał się do Niej, aż porodziła Syna, któremu nadał imię Jezus” (Mat. 1:23-25BT). „Dziś w mieście Dawida

narodził się wam Zbawiciel, który jest Chrystusem Panem” (Łuk. 2:11EŚP). „Józef nadał mu imię Jezus” (Mat. 1:25). Apostoł Paweł zapisał: „Oraz **jeden Pan, Jezus Chrystus**, przez którego wszystko się stało i dzięki któremu także my jesteśmy” (1 Kor. 8:6 BT). Podobnie ap. Piotr powiedział: „Bo nie dano ludziom żadnego innego imienia pod niebem, w którym możemy być zbawieni” (Dzieje 4:12 EŚP).

„A Jezus podszedł do nich i powiedział: „Otrzymałem pełną władzę w niebie i na ziemi” (Mat. 28:18BW). „Bo jeśli wyznasz ustami, że **Jezus jest Panem**, i uwierzysz w sercu, że Bóg wskrzesił Go z martwych, będziesz zbawiony” (Rzym. 10:9EŚP). Jezus nie wskrzesił się sam: „Ale Bóg wzbudził go trzeciego dnia i dozwolił mu się objawić” (Dzieje 10:40 BW).

Cały Nowy Testament wyraźnie podkreśla zależność i różnicę Jezusa od Boga Ojca. Zamieniając Syna na Ojca, wkraczamy na bezdroża. Ludzie śpiwają, Bóg się rodzi, kaznodzieje głoszą, że on jest Bogiem. Ale przez prawie cztery stulecia nie było takiej nauki.

W Kościele Rzymsko Katolickim nie wierzono w trójcę. „Wszyscy postępowali zgodnie z nauką apostołów, żyli we wspólnocie braterskiej, łamali chleb i modlili się” (Dzieje 2:42EŚP).

„Dogmat został ostatecznie zatwierdzony na soborze konstantynopolińskim w roku **381**, jednak już na soborze nicejskim w roku **325** oficjalnie uznano współistotność Ojca i Syna, co jest podstawą dogmatu”. [Wikipedia](#)

Apostoł Paweł 1 Kor. 8:6 wspomina tylko Ojca i Syna. Nie wspomina Ducha Świętego, którego kościół dokooperował prawie 100 lat po Soborze Nicej-

skim. Czyli ponad 400 lat od dni apostołów nie było w nauki kim, lub czym był Duch Święty. Biblia Tysiąclecia, tak oddała poniższe tekst: „Jeśli ktoś powie słowo przeciw Synowi Człowieczemu, będzie mu odpuszczone, lecz jeśli powie przeciw Duchowi Świętemu, nie będzie mu odpuszczone ani w tym wieku, ani w przyszłym” (Mat. 12:32 BT). Wiele Przekładów tłumaczy podobnie.

Natomiast Kościół Rzymsko Katolicki w 2021 roku wydał Nowy Testament – i nazwał go „Nowym Przekładem Dynamicznym. W tym przekładzie tak oddano ten tekst. (Mat. 12:32BT). „Wszystko bowiem, co ludzie mówią i czynią przeciwko sobie, może zostać wybaczone, jeśli jednak ktoś uwłacza **Duchowi Świętego Boga**, to jego postępowanie nie kwalifikuje się do wybaczenia ani w doczesnej, ani w przyszłej rzeczywistości” (Mat. 12:32 NTN PD).

Ten przekład nie wspomina Ducha Świętego, ale jako „*Ducha Świętego Boga*”. „Bez obaw więc idźcie na cały świat, by moimi uczniami czynić ludzi ze wszystkich narodów. Nasycajcie ich poznaniem natury Boga, zanurzając w charakter Ojca i Syna, Ducha Uświęcającego” (Mat. 28:19 NPD).¹

Dlatego Włosi głoszą, że tłumacze to kłamcy. Dlatego korzystajmy z różnych przekładów. „On zaś uczynił nas słu-

gami Nowego Przymierza, które zawarte zostało nie według litery Prawa, lecz w mocy Jego Ducha. Litera bowiem prowadzi do Śmierci, a Duch do Życia”. (2 Kor. 3:6NPD). Rodowity Żyd tak napisał: „Dlatego z uczynków zakonu nie będzie usprawiedliwiony przed nim żaden człowiek, gdyż przez zakon jest poznanie grzechu” (Rzym. 3:20 BW). Trzymajmy się tej zasady. „Albowiem Zakon jako litera przeminał. „A jeśli mieszka w was Duch Tego, który dokonał zmartwychwstania Jezusa, to Ten sam, który dokonał zmartwychwstania Chrystusa, ożywi również wasze śmiertelne ciała dzięki swemu Duchowi, który zamieszkuje w was” (Rzym. 8:11BP).

Również przekład NPD pomija chrzest. Po kazaniu apostoła Piotra, poruszeni Żydzi pytali: „Bracia co w takim razie mamy czynić? Wówczas Piotr powiedział: Opamiętajcie się! A jeśli prawdziwie chcecie uwolnić się z mocy grzechu, który was wiąże, niech każdy z was podda się **zanurzeniu w naturę i charakter Chrystusa**. Dopiero wtedy w darze od Boga otrzymacie Ducha uświęcenia” (Dzieje 2:37-38 NPD).

„Trwali oni w nauce apostołów” (Dzieje 2:42BW). Apostoł Piotr nie wymyślił powyższych słów. „I oto rozległ się głos z nieba: Ten jest Syn mój umiłowany, którego sobie upodobałem” (Mat. 3:17BW).

Przyzwyczajanie to druga natura człowieka. Często czytając inny przekład biblijny, czujemy się jak zdrajcy. Ale jeśli prowadzi nas Duch Boży, a nie litera, to nie zbłądzimy. To nie Biblia, ale ludzie religijni dzielą uczniów.

Bóg ceni wolność (Gal. 5:1) i każdy może wierzyć jak chce, ale jeśli głosimy z siebie zaznaczmy to, a nie na siłę

¹ Niektórzy tłumaczą „chrzcząc ich w imię” lub „„udzielając im chrztu w imię” zakładając w domyśle, że jedynym możliwym przekładem tego polecenia jest religijno-obrzędowe praktykowanie chrztu wodnego. Takie dosłowne przekłady wydają się jednak bazować bardziej na preferowanej doktrynie teologicznej niż źródłowym tekście. Jezus nawet nie wspominał tu o wodzie Uwaga marginesowa do NPD u. 6

zasłaniajmy się Biblią. Ostatnio słuchałem kilku księży katolickich. Niektórzy z nich zrezygnowali z tego zawodu. Nikogo nie oskarżali, ale nie mogli pogodzić się strukturą i metodami jakie w tym kościele panują. Jeden z nich próbował wytłumaczyć trójcę, ale bardziej ją zagmatwał niż wyjaśnił. Słowo jest proste, tylko pozwólmy mu mówić. Pan Jezus nauczając posługiwał się najprostszymi słowami takimi jak, rola, ziarno, krzewy, owoc. Nie zamieniał jednego Boga na trzech. Głosił im, że Zakon Mojżeszowy wraz z przykazaniami przeminie.

„Nie sądzicie, że przyszedłem znieść Prawo albo Proroków. Przyszedłem nie po to, aby je znieść, ale wypełnić” (Mat. 5:17EŚP). „Żydz więc tym bardziej usiłowali zabić Jezusa. Nie tylko bowiem łamał szabat, lecz samego Boga nazywał swoim Ojcem, czyniąc się w ten sposób równym Bogu” (Jan 5:18 EŚP).

Wypełnił Zakon i ustanowił zapowiadane Nowe Przymierze przez (Jer. 31: - 34). w dzień swojej śmierci. „Lecz takie będzie przymierze, które zawrę z domem Izraela po tych dniach - mówi Pan: Moje prawa umieszcę w ich umysłach i wypiszę je na ich sercach Będę dla nich Bogiem, a oni będą dla Mnie ludem. I nikt już nie będzie pouczał swego rodaka ani swego brata: "Poznaj Pana!, bo wszyscy będą Mnie znali, od najmniejszego do największego. Wtedy odpuszczę ich winy, a ich grzechów nie będę już pamiętał. Mówiąc o nowym Przymierzem, uznał to pierwsze za przedawnione. To zaś, co się przedawnia i starzeje, zanika” (Hebr. 8:10-13 BW).

„Daję wam nowe przykazanie, abyście się wzajemnie miłowali. Podobnie jak

Ja was umiłowałem, tak i wy macie miłować jeden drugiego. Po tym wszyscy rozpoznają, że jesteście moimi uczniami, jeśli będziecie się wzajemnie miłować” (Jan 13:34,35BW). Unikajmy pozory pobożności” (2 Tym. 3:5). Ludzie aby utrzymać się przy władzy wymyślają różne kłamstwa, których nie znajdziemy w Biblii. Np. że Maria była *łaski pełna*. Biblia mówi, że: „Pełen łaski i prawdy jest tylko Chrystus (Jan 1:14 BP). Anioł do Marii powiedział: „Raduj się, gdyż zostałeś obdarzona **szczególnością łaską** PANA” (Łuk. 1:28NPD).

Pełna łaski, a *szczególność łaska*, to nie to samo. W Przekładzie NPD tak oddano te słowa: „Jako jedyna spośród wszystkich kobiet dostąpiła specjalnego błogosławieństwa.² Na Marii jak i wszystkich ludzi tkwi piętno grzechu. Tak zapisał to apostoł Paweł: „A jak przez jednego człowieka pojawił się na świecie grzech, wskutek zaś grzechu śmierć, i w ten sposób śmierć dotknęła wszystkich ludzi, ponieważ **wszyscy zgrzeszyli**” (Rzym. 5:12 BP). Maria też!.

Od samego początku NT apostołowie przeciwstawiali się herezji, która zaczęła szerzyć się wtedy szerzyć, że każda materia, w tym i ludzkie ciało jest grzeszne. Tym samym podważali, że skoro Jezus przyszedł w ciele, to był grzeszny.

„Po tym rozpoznacie ducha Bożego: każdy duch, który wyznaje, że Jezus Chrystus przyszedł w ciele, jest od

² Większość najstarszych rękopisów nie zawiera tego zdania. Odnajdujemy je dopiero w rękopisach z V wieku lub późniejszych (przypis NPD) Ale to narodzenie się Jezusa z dziewicy Bóg zapowiadał 2800 lat temu przez proroka (Iz. 7:14)

Boga” (1 Jana 4:2EŚP). „A ponieważ Ten, w którym Boże Słowo przybrało ludzką naturę, mieszkał pośród nas, mogliśmy ujrzeć Jego chwałę – to znaczy chwałę Ojca, jaka ujawniła się w tym pełnym łaski i prawdy Jedynym Prawowitym Bożym Synu” (Jana 1:14 NPD). Ta herezja szczególnie się rozleje na cały świat w wielkim ucisku, kiedy jedynym władcą będzie antychryst, który nie pozwoli aby chwałę jaka chciał odebrać w Edenie. Obyśmy nie byli zaskoczeni, kiedy nasi współwierni dziś, przyłączą się tych, o których czytamy. „I oddadzą mu pokłon wszyscy mieszkańcy ziemi, każdy, którego imię nie jest od założenia świata zapisane w księdze żywota Baranka, który został zabity” (Obj. 13:8 patrz Dan 7:25-27).

Jego słudzy będą przekonywać, że Jezus nigdy nie był w ciele na ziemi. Na krótki czas sami apostołowie prześląki tą herezją żydowska, że wszelka materia jest zła. „A my mieliśmy nadzieję, że to On wyzwoli Izraela. Tymczasem upływa już trzeci dzień od tego wydarzenia. Co więcej, niektóre z naszych kobiet wprawiły nas w zdumienie. Gdy wczesnym rankiem poszły do grobu, nie znalazły Jego ciała. Wróciły, mówiąc, że widziały aniołów, którzy zapewnili, że On żyje” (Łuk. 24:21-23 EŚP).

„Piotr wstał i pobiegł do grobu. Nachylając się, zobaczył jedynie płótna. Zdumiony tym, co się stało, wrócił do siebie” (Łuk. 24:11,12EŚP). Czego się tak wystraszyli, co ich tak bardzo zdumiało? Może to, że nie uwierzyli swemu Panu, że on zmartwychwstanie! To była dla nich trudna chwila. Jak wiemy, że Pan Jezus wiele razy o tym im mówił, że zostanie zabity.

„Od tego czasu Jezus zaczął tłumaczyć uczniom, że musi iść do Jerozolimy. Tam starsi ludu, wyżsi kapłani i nauczyciele Pisma zadadzą Mu wiele cierpień i zabiją Go, jednak trzeciego dnia zmartwychwstanie. Wtedy Piotr wziął Go na bok i stanowczo Go upominał: "Niech Cię Bóg broni! Panie, na pewno się to Tobie nie przydarzy! On zaś odwrócił się i rzekł do Piotra: "Szatanie odejdz ode Mnie Przeszkadzasz Mi, bo nie myślisz po Bożemu, ale po ludzku” (Mat. 16:21-23EŚP). Potem Jezus powiedział do uczniów: „Jeśli ktoś chce iść za Mną, niech się wyrzeknie samego siebie; niech weźmie swój krzyż i niech Mnie naśladuje. Bo kto chce ocalić swoje życie, straci je; a kto straci swoje życie z mojego powodu, znajdzie je”. (Mat. 16:24,25 EŚP).

Podobnie jest z nami. Pragniemy aby ten dzień już nastał. „Biada wam, którzy z utęsknieniem oczekujecie dnia Pana! Na cóż wam ten dzień Pana? Wszak jest on ciemnością, a nie światłością” (Amos 5:18BW). „W tym czasie nastanie taki ucisk, jakiego dotąd jeszcze nie było od początku stworzenia, dokonanego przez Boga, i jakiego nigdy nie będzie” (Mar. 13:19 BW).

„Słońce przemieni się w ciemność, A księżyc w krew, Zanim przyjdzie dzień Pański wielki i wspaniały” (Dzieje 2:20 BW). „Prawość zamieniacie w gorycz, a sprawiedliwość wdeptujecie w ziemię” (Amos 5:7EŚP). „Biada głupim prorokom, którzy kierują się własnym urojeniem, choć nic nie widzieli!” (Ez. 13:3 BW).

Mówmy tylko to czego naucza Biblia. Nie oddalajmy, ani nie przybliżajmy tego dnia. Nie słuchajmy zwodniczych proroków. „Posłuchaj, Chananiaszu: Nie posłał cię PAN, a ty zwodzisz ten

lud fałszywą nadzieją” (Jer. 28:15; 25: 11,12 BW). Nie dajmy się zwieść, że ominie nas wielki ucisk, gdy doczekamy tych dni. Nie wybieramy wersetów z kontekstu, tylko po to, aby udowodnić swoją rację. Pan Jezus przypomina nam „Nie jest uczeń nad mistrza ani sługa nad pana” (Mat. 10:24BW). Apostoł Jan podczas szóstej pieczęci (Obj. 6:12) zobaczył pewną grupę ludzi: „To są ci, którzy wytrwali w zaufaniu do Chrystusa pomimo wielkiego ucisku, jakiego doświadczyli. Oni są tymi, którzy swe życie oczyścili we krwi Chrystusa, naszego Baranka” (Obj. 7:14NPD).

Skoro wyjdą z wielkiego ucisku, to wcześniej będą musieli do niego wejść. Jest wielkie zamieszanie pośród wierzących. Pamiętajmy jednak, że wypełni się tylko to co jest zapisane w Biblii. Starajmy się czynić wszystko, aby nasz Zbawca, łaskawie spojrział na nas i darował nam wieczność. (2 Kor. 5:10). Unikajmy powoływania się na Boga, skoro nie słyszeliśmy Jego głosu. Nie wykrzywiamy drogi Pańskiej.

Słuchajże, Chananiasz: Nie posłał cię Pan, a ty wywołujesz w tym ludzie fałszywą ufność. Dlatego tak mówi Pan: Oto Ja usunę cię z powierzchni ziemi. Jeszcze w tym roku umrzesz, gdyż głosiłeś odstępstwo od Pana.” (Jer. 28:15-16BWP).

Kłamliwe proroctwa są łatwiejsze do przyjęcia. Jeremiasz zapowiadał 70 lat niewolni babilońskiej (Jer. 25:11,12). Natomiast Chananiasz głosił, że tylko dwa lata. Dlatego większość mu zaufała. Weźmy dobry przykład z proroka Daniela: „Pierwszego roku jego panowania, ja, Daniel, rozważałem liczbę lat w księgach, [które mówią], że Jahwe przemówił do proroka Jeremiasza, iż

siedemdziesiąt lat upłynie nad spustoszoną Jerozolimą”. (Dan. 9:2BP).

Bóg na wszystko ma wyznaczony czas. Zamiast słuchać baśni, poświęćmy ten czas na badanie Biblii. „A wszystko to daje jeden i ten sam Duch, rozdzielając każdemu, jak chce” (1Kor 15:11EŚP). „Gdy prorok przepowie coś w imieniu Pana, a słowo jego będzie bez skutku i nie spełni się, znaczy to, że tego Pan do niego nie mówił, lecz w swej pysze powiedział to sam prorok. Nie będziesz się go obawiał” (5 Mojż. 18:22BT).

Kłamliwa nauka samozwańczych proroków, jest bardzo bolesna. Ostrzeżenia Pana Jezusa. „Wtedy, jeśli wam ktoś powie: «Oto Chrystus jest tutaj» albo: «Jest tam» - nie wiercie. Pojawiają się bowiem fałszywi chrystusi i fałszywi prorocy. Będą czynić wielkie znaki i cuda. Będą chcieli w ten sposób - o ile jest to możliwe - zwieść nawet wybranych. Już teraz wam to zapowiadam” (Mat. 24:23-25EŚP).

Proroctwa *wielkiego ucisku* będą wypełniać się niejako blokami, jedno po drugim. Fałszywi prorocy podstępnie wyjmują z tekstu słowo, lub je zaciemniają, tak, abyś dał im wiarę. Oto przykład. „Jeszcze tylko krótki czas i świat mnie oglądać nie będzie; lecz wy oglądać mnie będziecie, bo Ja żyję i wy żyć będziecie” (Jana 14:19BW).

To prawda świat Go nie oglądał z wyjątkiem kilkuset uczniów i apostołów. „Ukazał się Kefasowi, potem dwunastu; potem ukazał się więcej niż pięciuset braciom naraz, z których większość dotychczas żyje, niektórzy zaś zasnęli; potem ukazał się Jakubowi, następnie wszystkim apostołom; a w końcu po wszystkich ukazał się i mnie jako poronionemu płodowi” (1 Kor. 15:5-8BW). Wyjęcie jednego słowa „świat” posłu-

żyło niewolnikowi Strażnicy, aby zamienił widzialną Paruzję na niewidzialną, wyznaczając rok 1914. Obecnie wielu przygląda się konfliktowi Izraela z (Arabami). Czy to już ten czas? Kilka lat temu przekonywano mnie, że nadchodzi koniec ponieważ bombardowano Damaszek. Ci ludzie wybrali wersety o Damaszku, które wypełniły się w VI i V wieku p.n.e. Nie budujmy na prorocत्वach, które dawno się wypełniły.

Pamiętajmy, że wykładowcą prorocत्व jest „Duch Prawdy, wprowadzi was w całą prawdę, ponieważ nie będzie mówił od siebie, lecz dokładnie powtórzy m wam to, co usłyszysz ode mnie. Również niektóre przyszłe sprawy wam objawi” (Jana 16:13NPD 14:26).

Od kogo Duch Prawdy to usłyszysz? Od Pana Jezusa. Trzymajmy się tej zasady, że w Biblii jest pytanie i w niej jest odpowiedź. Kiedy nadejdzie czas *wielkiego ucisku* fałszywi prorocy nie tylko ruszą z kłamliwymi naukami, ale cudami i znakami,

Uczniowie Chytrusa nie pozostaną bezbronni. „Bo Pan Bóg nie uczyni niczego, jeśli nie objawi swego zamiaru sługom swym, prorokom”. (Amos. 3:7 BT). Jeśli uwierzmy Słowu nie potkniemy się. W NTNPD nazywano ich, namaszczone oszustami.

Ap. Paweł zapisał, że mądrość Bożą pozyskał od Boga, która została zapisana w Biblii. „A skoro owi uczeni w swej ludzkiej *mądrości* nie potrafili rozpoznać Boga w Jego odwiecznej mądrości, to Bóg zdecydował, że przez coś tak prostego, jak głoszenie Dobrej Wiadomości o ratunku w Chrystusie, uratuje tych, którzy zaufają Słowu” (1 Kor. 1:21 NPD).

Widząc kroczącego Jezusa po wodzie, apostołowie przerazili się, i z bojaźni krzyčeli. Lecz Jezus powiedział do nich zaraz: „Odważy, to Ja jestem, nie bójcie się!” (Mat. 14:27BWP). Jezus nie drwił z nich, ale umocnił ich wiarę. „Wtedy Piotr odparł: Panie, jeśli to rzeczywiście Ty, spraw, żebym przyszedł do Ciebie po wodzie. Rzekł tedy Jezus: Przyjdź!” (Mat. 14:28,29 BWP).

Piotr dość często szybciej działał niż myślał. Jednak kiedy szedł po wodzie, a jego wiara zaczęła topnieć, zaczął tonąć. Te słowa cały czas są aktualne: „Powiadam wam: Wszystko, o co w modlitwie prosicie, stanie się wam, tylko wiercie, że otrzymacie” (Mar. 11:24BT).

Nie tylko mamy się modlić, ale i wierzyć w to, o co się modlimy. Niech ten przykład będzie dla nas lekcją wiary. Dwa miesiące temu zadzwonił do mnie brat Grzegorz, aby się pożegnać.

Wysiadł mu nerki, a rokowanie na dalsze życie były nikłe. Po użyciu lekarstwa, stracił władzę. Leżał jak kłoda. Zawieźli go do szpitala. Lekarz zrobił mu jakiś zabieg i odesłał do domu. Przygotował rodzinę, aby byli przygotowani na jego śmierć.

Ale Grzegorz prosił o modlitwę. Zachećmiem innych uczniów Chrystusa, aby wstawili się za nim. „Choruje kto między wami? Niech przywoła starszych zboru i niech się modlą nad nim” (Jak 5:14-16BW). Pogodził się, że może za chwilę pójdzie do krainy umarłych (Jan 5:25). Ale Pan miał inny plan dla niego. Lekarz założył mu cewnik z myślą, że to ostatnia czynność jaką u niego wykonuje. Pocieszył go, tym Psalmem. „Życie nasze trwa lat siedemdziesiąt, A gdy sił stanie, lat

osiemdziesiąt; A to, co się ich chluba wydaje, to tylko trud i znój, Gdyż chyżo mijają, a my odlatujemy” (Ps. 90:10 BT). Słowa tego Psalmu dodały sił Grzegorzowi. „Albowiem kiedy jestem słaby, wtedy jestem mocny” (2 Kor. 12:10 BW). „Gdyż sam Bóg powiedział: Nie opuszczę cię ani nie porzucę! Tak więc śmiało możemy mówić: Pan jest moim wspomóżycielem, więc się nie boję. Cóż może uczynić mi człowiek? (Hebr. 13:5,6EŚP). Kiedy był najłabszy, wykonał najbardziej owocną pracę. Nie wstydził się Ewangelii, ale z lekarzami i pielęgniarkami rozważał Dobrą Nowinę o Jezusie Chrystusie. Nasz brat dzielił się tym co miał najdroższego w sercu – Słowem. Lekarze

rozważali z nim Biblię, ale przyznawali, że nie zna jej, choć tyle razy ją czytali. Po kilku dniach Grześ zadzwonił do mnie i poinformował, że był już w mieście samochodem, choć wg lekarzy nie powinien już żyć.

Ponieważ od kilku dni nie mógł sam jeść, i nie przy sobie zrobić. Podczas dyskusji z nim lekarz powiedział, że jest Urologiem ponad 20 lat, ale takiego przypadku nie zna.

Nasz brat nie mógł odejść, skoro owca Pańska czekała na Ewangelię. „Bez wiary zaś nie można podobać się Bogu; kto bowiem przystępuje do Boga, musi uwierzyć, że On istnieje i że nagradza tych, którzy go szukają” (Hebr. 11:6 BW). **Wierzysz?!** (1 Kor. 10:13)

10. Prorok Daniel

Pan Jezus powołując się na proroka Izajasza powiedział: „Głos wołającego na pustyni: Gotujcie drogę Pańską, prostujcie ścieżki jego” (Łuk. 3:4BW). Jedyną Księgą do prostowania nauk biblijnych jest Pismo Święte. Apostoł Paweł modlił się. „Oby nasz Bóg - Ojciec i Pan - Jezus, zechciał utworować nam drogę do was” (1 Tes. 3:11b NPD).

Nowy Testament, Pana Jezusa rozróżniał Ojca od Syna. Nie tak jak wielu zamienia Syna na Ojca i odwrotnie. „Nie ten jest bowiem wypróbowany, kto się sam przechwala, lecz ten, kogo uznaje Pan” (2 Kor. 10: 18 BP). Pamiętajmy, że wielu zasłaniając się Biblią, głosi swoje teorie. „Niektórzy wędrowni egzorcyści żydowscy próbowali wzywać imienia Pana Jezusa nad tymi, którzy mieli złe duchy, mówiąc: Zaklinam was na Jezusa, którego głosi Paweł” (Dzieje 19:13 BP). „Zdrowej

nauki nie cierpią, ale według swoich upodobań nazbierali sobie nauczycieli, żądni tego, co ucho łechce” (2 Tym. 4: 3BW). Niewolnik Strażnicy wmówił swoim głosicielom, że są Świadcami Jehowy³ (Iz. 43:10). Rodowici Żydzi, i ci którzy uwierzyli w Jezusa, w 70 r. n.e. zostali rozproszeni, na cały świat (Rzym. 11:25-29). Niewolnik wmówił im, że Bóg w miejsce Żydów, Bóg

³ Świadcami JHWH byli Żydzi. (Iz. 43:10). Bóg zapowiedział, że” „Nazwaj cię nowym imieniem, które usta Jahwe ustalą”. (Iz. 62:2BP). „Lecz słudzy moi nazywani będą innym imieniem”. (Iz 65:15BP). W Nowym Testamencie w Antiochii po raz pierwszy uczniów PANA nazwano chrześcijanami” (Dziele 11:26NPD).

Przypis NPD – Określenie to przyjęło swe brzmienie od gr. *Christos* (Chrystus), a nie od „chrztu”. Jak niektórym się wydaje. Chrzt po grecku to *baptisma*. W związku z tym nazwa „chrześcijanie” etymologicznie oznacza „Chrystusowi” (ewentualnie „Chrystusowcy, lub należący do Chrystusa. Ludzie postępujący jak Chrystus, którego głoszą.

postawił niewolnika Strażnicy. (Iz. 43: 10). Apostoł Paweł Jako rodowity Żyd, który stał się uczniem Chrystusa napisał: „Mówię tedy: Czy się potknęli, aby upaść? Bynajmniej. Wszak wskutek ich upadku zbawienie doszło do pogan, aby w nich wzbudzić zawiść”. (Rzym. 11: 11BW).

Żydzi jako naród „został odłamany z powodu niewiary, ty zaś trwasz dzięki wierze; wzbijaj się w pychę, ale się strzeż. Jeśli bowiem Bóg nie oszczędził gałęzi naturalnych, nie oszczędzi też ciebie” (Rzym. 11:20,21BW). W Jezusie Bóg połączył wszystkie narody.

„Albowiem On jest pokojem naszym, On sprawił, że z dwojga jedność powstała, i zburzył w ciebie swoim stojącą pośrodku przegrodę z muru nieprzyjaźni, On zniósł zakon przykazań i przepisów, aby czyniąc pokój, stworzyć w sobie samym z dwóch jednego nowego człowieka” (Ef. 2:15 BW).

Niestety różne ruchy religijne z Biblią w rękę „odwracają ucho od prawdy, i zwracają się ku baśniom” (2 Tym. 4:4 BW). Sporo ludzi nie jest świadoma tego, że zachowują przykazania swoich religijnych przywódców, a nie Biblii.

Przed tym ostrzega nas Pan Jezus (Mat. 15:7-9). Niestety ich nauki nie pokrywają się z nauczaniem Jezusa. Np. niewolnik Strażnicy przekonuje, że Jezus to archanioł Michał. Natomiast Pan Jezus o sobie powiedział: „Ja jestem drogą i prawdą, i żywotem, nikt nie przychodzi do Ojca, tylko przeze mnie” (Jan 14:6 BW). Ów niewolnik zdegradował Jezusa Syna Bożego, do rangi archanioła Michała. Natomiast Jezus naucza, że zbawienie jest w Nim. „Kto wierzy w Syna, ma żywot wieczny, kto zaś nie słucha Syna, nie ujrzy

żywota, lecz gniew Boży ciąży na nim” (Jan 3:36 BW). Ów niewolnik zmienił wiele nauk biblijnych np. że Jezus przyszedł niewidzialnie w 1914 roku. Natomiast Biblia uczy, że przyjdzie powtórnie - widzialnie (Dzieje 1:9-11). Ów niewolnik sam siebie nazwał „wiernym sługą”. Ale to Pan Jezus ogłosi, kto nim będzie. Ten sługa musi, „Uczyć przestrzegać wszystkiego, co mu Pan przykaże, w tedy będzie z nim po wszystkie dni aż do skończenia świata” (Mat. 28:20BW).

Głosmy czyste Słowo, zapisane i wyłożone w Biblii. „Nie bądź prędkie w mówieniu i niech twoje serce nie wypowiada śpiesznie słowa przed Bogiem, bo Bóg jest w niebie, a ty na ziemi. Dlatego niech twoich słów będzie niewiele” (Koh. 5:1BW).

„Jeśli kto mówi, niech mówi jak Słowo Boże. Jeśli kto służy, niech czyni to z mocą, której udziela Bóg, aby we wszystkim był uwielbiony Bóg przez Jezusa Chrystusa. Jego jest chwała i moc na wieki wieków. Amen” (1 Piotra 4:11BW). „Dobrze, sługo dobry i wierny! Nad tym, co małe, byłeś wierny, wiele ci powierzę; wejdź do radości pana swego”. (Mat. 25:21BW).

Sługa wierny troszczy się o owce mu powierzone. Walczy o nie, jak o swoje życie. Prorok Ezechiel przestrzega: „Czyż pasterze nie powinni paść swojej trzody? Żywiliście się mlekiem, przyodziewaliście się w szaty z wełny, składaliście w ofierze najtłustsze jagnięta, a mimo to nie pilnowaliście trzody.

Nie czyniliście nic, by wzmocnić owce słabe, nie troszczyliście się o zdrowie owiec chorych, zranionym wcale nie opatrywaliście ran. Nie szukaliście tych, które się zagubiły, nie sprowadzaliście do siebie zbłąkanych, lecz ob-

chodziliście się z nimi bezdusznie i okrutnie. ale o swoje wpływy” (Ezech. 34:2-4BWP). Niesyty, wiele owiec cierpi głód dlatego, że chcą odżywiać się pokarmem, który pochodzi od ich Pana. Jezus „Widząc lud, uzalił się nad nim, gdyż był utrudzony i opuszczony jak owce, które nie mają pasterza” (Mat. 9:36BW). Odrzuceni przez pseudo pasterzy, szukają schronienia u właściwego Pasterza. „Ja jestem dobry pasterz. Dobry pasterz życie swoje kładzie za owce”. (Jana 10:11BW). Owca Pańska nigdy nie jest samotna. „Albowiem gdzie są dwaj lub trzej

zgromadzeni w imię moje, tam jestem pośród nich” (Mat. 18:20BW). „Któż jest owym sługą wiernym i mądrym, którego pan postawił nad ludźmi swojego domu po to, by im dawał pożywienie w odpowiednim czasie? Szczęśliwy ten sługa, którego pan, wracając, spotka przy tym zajęciu. Zaprawdę mówię wam: uczyni go zarządcą wszystkich swoich majątności. Lecz jeśli ów sługa powie sobie w duchu: Mój pan opóźnia się a potem zacznie bić swoich towarzyszy oraz jeść i pić w towarzystwie pijaków” (Mat. 24:45-49ESP).

11. Kto jest wiernym sługą?

W tym Liście ap. wymienia pięć grup pracowników na niwie Pana. „On to również ustanowił jednych *apostolami*, drugich *prorokami*, innych *ewangelistami*, a jeszcze innych *duszpasterzami i nauczycielami*.

„Chrystus ustanowił tych pasterzy, aby przygotować świętych do dzieła posługiwania, do budowania ciała Chrystusowego, aż dojdziemy wszyscy do jedności wiary i poznania Syna Bożego, do męskiej doskonałości, i dorosniemy do wymiarów pełni Chrystusowej, abyśmy już nie byli dziećmi, miotanymi i unoszonymi lada wiatrem nauki przez oszustwo ludzkie i przez podstęp, prowadzący na bezdroża błędu, lecz abyśmy, będąc szczerymi w miłości, wzrastali pod każdym względem w niego, który jest Głową, w Chrystusa”. aby lud mógł lepiej wypełniać swoją posługę i przyczyniać się do budowania Ciała Chrystusowego. Te dary w ludziach są po to (Ef. 4:11-15; 1 Kor. 12:4-11) W ONZ jest zarejestrowano ponad 40. 000 denominacji religii

chrześcijańskich. Które cały czas toczą nieustanne boje między sobą. Czy w twojej społeczności są ludzie, którzy zostali obdarzeni tymi darami, aby wspierać uczniów? „Naśladujcie wiarę tych, których dostrzegacie dobry owoc życia” (Hebr. 13:7NPD).

Nie chodzi o celebrację religijne, ale poprawną wykładnię Słowa i wzór życia. W różnych kościołach, przywódcy przyjęli różne nazwy. Pan Jezus podkreśla jakimi darami mają służyć.

„Przywoławszy ich tedy ku sobie, Jezus powiedział: Wiecie, że ci, którzy są przywódcami narodów, panują nad nimi i że możnowładcy ciążą nad nimi [swą władzą]. Nie powinno być tak wśród was; przeciwnie, ten, kto chce być wśród was wielkim, niech będzie waszym sługą, a kto chciałby być pierwszym między wami, niech stanie się waszym niewolnikiem. Tak właśnie Syn Człowieczy nie przyszedł, by Mu służyć, lecz żeby służyć i dać życie swoje na okup za wielu” (Mat. 20:25-

28BWP). Któregoś dnia prawie 2000 lat temu, do Chrystusa przyszedł ap. Jan ze skargą na pewnych ludzi. „Nauczycielu, widzieliśmy kogoś, kto w imię Twoje wyrzucał czarty, a nie chodzi z nami. Zabroniliśmy mu więc, ponieważ nie chodzi z nami. Lecz Jezus odpowiedział: Nie zabraniajcie mu. Nikt bowiem spośród tych, którzy czynią cuda w imię moje, nie będzie tak łatwo mówić źle o Mnie. Jeśli ktoś nie jest przeciwko nam, jest z nami. Ktokolwiek poda wam kubek wody do picia dlatego, że należycie do Chrystusa, tego, zaprawdę mówię wam, nie minie nagroda” (Mar. 9:38-41BWP).

Kościoły podzielili wierzących na świeckich i duchowych. O takich podziałach nie czytamy w Biblii. Ale wy jesteście rodem wybranym, królewskim kapłaństwem, narodem świętym, ludem nabytym, abyście rozgłaszali cnoty tego, który was powołał z ciemności do cudownej swojej światłości” (1Piotra 2:9 BW).

Wielu głosi, że zbawienie otrzymamy jeśli będziemy chodzić do ich kościoła. Zbawienie otrzymaliśmy za darmo, Boży to dar. A nie od organizacji ludzkich. (Ef.2:8-10). Nie dajmy odebrać sobie pokoju przez fałszywe alarmy rzekomego nadchodzenia Jezusa.

Pan Jezus przyjdzie tak jak odszedł – widzialnie. „A gdy oni patrzyli z uwagą za wstępującym w niebo, przystąpili do nich dwaj mężowie odziani w białe szaty i powiedzieli: O Galilejczycy, czemuż tak stoicie i patrzycie w niebo? Jezus, który dopiero co został wzięty od was do nieba, przyjdzie tak samo, jak widzieliście Go, gdy wstępował do nieba” (Dzieje 1:9-11BW). Jeśli bowiem nie przyjmujesz tych, którzy w moim imieniu będą głosić Dobrą No-

winę o Królestwie Bożym, nigdy już nie ujrzysz mnie twarzą w twarz”. (Mat. 23:39; Obj. 22:15 NPD).

Jedna nadzieja dla wszystkich

„Gdyż w jednym Duchu stanowicie jedno Ciało i jesteście powołani **do tej samej nadziei**” (Ef. 4:4NPD). „Trwajcie we mnie, a Ja w was. Jak latorośl sama z siebie nie może wydawać owocu, jeśli nie trwa w krzewie winnym, tak i wy, jeśli we mnie trwać nie będziecie” (Jana 15:4BW).

W Chrystusie nie ma klasy panującej, wszyscy są braćmi. I nikt nie będzie zabrany przed wielkim uciskiem do nieba. Apostoł Jan zobaczył pewnych wiernych ludzi na ziemi, którzy dopiero wyjdą z wielkiego ucisku” (Obj. 7:14). Pan Jezus wyznaczył jeden czas i jedno miejsce. „W domu Ojca mego wiele jest mieszkań; gdyby było inaczej, byłbym wam powiedział. Idę przygotować wam miejsce. A jeśli pójde i przygotuję wam miejsce, przyjdę znowu i wezmę was do siebie, abyście, gdzie Ja jestem, i wy byli” (Jana 14:2,3 BW).

Ów niewolnik i jemu podobni, nie tylko przywłaszczyli sobie prawo do bycia w niebie. „choć jedni drugich nie mogą wyprzedzić”. Ci co pomarli śpią w prochu ziemi, jak prorokował Izajasz. „Ożyją twoi umarli, twoje ciała wstaną, obudzą się i będą radośnie śpiewać ci, którzy leżą w prochu, gdyż twoja rosa jest rosą światłości, a ziemia wyda zmarłych. Wejdz więc, mój ludu, do swoich pokojów i zamknij swoje drzwi za sobą, skryj się na chwilkę, aż przeminie gniew! Bo oto Pan wyjdzie ze swojego miejsca, aby ukarać mieszkańców ziemi za ich winę; wtedy ziemia odsłoni krew na niej przelaną i już

nie będzie ukrywała swoich zabitych” (Iz. 26:19-21BW). Takie jest nauczanie Biblijne. „Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam, zbliża się godzina, owszem już nadeszła, kiedy umarli usłyszą głos Syna Bożego i ci, co usłyszą, żyć będą” (Jan 5:25BW). Apostoł Paweł powołał się na powyższe słowa Chrystusa:

„A to wam mówimy na podstawie Słowa Pana, że my, którzy pozostaniemy przy życiu aż do przyjścia Pana, nie wypredzimy tych, którzy zasnęli. Gdyż sam Pan na dany rozkaz, na głos archaniola i trąby Bożej zstąpi z nieba; wtedy najpierw powstaną ci, którzy umarli w Chrystusie, potem my, którzy pozostaniemy przy życiu, razem z nimi porwani będziemy w obłokach w powietrze, na spotkanie Pana; i tak zawsze będziemy z Panem” (1 Tes. 4:15-17BW).

Nie tylko ów niewolnik przekręca słowo Boże, ale czyni to wielu. Mówią że kiedy człowiek umiera idzie od razu do nieba. Takiemu nauczaniu stanowczo sprzeciwia się Słowo (1 Tes. 4:15-17). Tu i ówdzie głosi się, że niebo jest już zapchane tymi co wcześniej pomarli. Nikt nikogo nie wypredzi. „A każdy w swoim porządku: jako pierwszy Chrystus, potem ci, którzy są Chrystusowi w czasie jego przyjścia” (1 Kor. 15:23 BW). Niektórzy nauczyciele aby utrzymać ludzi przy sobie, głoszą im to co ludzie chcą słyszeć. „Albowiem przy-

dzie czas, że zdrowej nauki nie ściępią, ale według swoich upodobań naczynają sobie nauczycieli, żądni tego, co ucho łechce” (2 Tym. 4:3BW).

Biblia jest precyzyjna. Jeśli ktoś naruży jedną naukę, podważa pozostałe. Niewolnik aby zatrzeć wymyślone przez siebie kłamstwa, nakazał głosicielom zniszczyć wcześniejsze wydania. Które gdy je wydawał przekonywał, że te Słowo Boże. Król Judzki Jojakim, myślał, że gdy podrze i spali prorocтво to go ominie niewola babilońska: „A gdy król spalił zwój ze słowami, które spisał Baruch, (Jer. 36-37-33). Stało się tak jak mówił Jeremiasz (Jer. 25:11,12).

Odrzucając Słowo, tworzymy podziały i niewiarę. Tak wypełni się wszystko co zostało zapowiedziane „Lecz w dniach, kiedy siódmy anioł się odezwie i zacznie trąbić, ***dokona się tajemnica Boża***, jak to zwiastował sługom swoim, prorokom” (Obj. 10:7 BW).

W trąbienia siódmej trąby „odezwą się w niebie potężne głosy mówiące: Panowanie nad światem przypadło w udziale Panu naszemu i Pomazańcowi jego i królować będzie na wieki wieków” (Obj. 11:15,18BW). „A każdy w swoim porządku: jako pierwszy Chrystus, potem ci, którzy są Chrystusowi w czasie jego przyjścia” (1 Kor. 15:23 BW). „Niebo i ziemia przemina, ale słowa moje nie przemina” (Mat. 24:35

12. Przyjdzie tak jak odszedł

„I gdy to powiedział, a oni patrzyli, został uniesiony w górę i obłok wziął go sprzed ich oczu. I gdy tak patrzyli uważnie, jak On się oddalał ku niebu, oto dwaj mężowie w białych szatach stanęli przy nich i rzekli: Mężowie

galilejscy, czemu stoicie, patrząc w niebo? Ten Jezus, który od was został wzięty w górę do nieba, ***tak przyjdzie***, jak go widzieliście idącego do nieba” (Dzieje 1:9-11BW). Sam Chrystus na obłokach nieba, ogłosi swoją Paruzję -

widzialnie „Albowiem powiadam wam: Nie ujrzyście mnie odtąd, aż powiecie: Błogosławiony, który przychodzi w imieniu Pańskim” (Mat. 23:39BW). „Nie zapominajmy, że My wszyscy musimy stanąć przed sądem Chrystusowym, aby każdy odebrał zapłatę za uczynki swoje, dokonane w ciele, dobre czy złe” (2 Kor. 5:10BW).

Zapowiedź pierwszego przyjścia

Przez proroka (Daniela 9:23-27) Bóg zapowiedział ten czas. Na podstawie tego proroctwa Żydzi spodziewali się Mesjasza w tym okresie. Wypełniły się zapowiedziane wszystkie proroctwa (około 300). (Mich. 5:1. Oz. 11:1).

„Tak i Chrystus, raz ofiarowany, aby zgładzić grzechy wielu, drugi raz ukaże się nie z powodu grzechu, lecz ku zbawieniu tym, którzy go oczekują” (Hebr. 9:28BW). Bóg zawsze ostrzega swój lud, aby ugruntować ich wiarę. Tak jak wtedy byli wspomniani, Symeonem (Łuk. 2:25-35; prorokini Anna i inni słudzy (Łuk. 2:36-38).

Oraz anioł mówił do pasterzy: „Oto zwiastuję wam radość wielką, która będzie udziałem całego narodu: dziś w mieście Dawida narodził się wam Zbawiciel, którym jest Mesjasz, Pan. A to będzie znakiem dla was: Znajdziecie Niemowlę, owinięte w pieluszki i leżące w żłobie. I nagle przyłączyło się do anioła mnóstwo zastępów niebieskich, które wielbiły Boga słowami: Chwała Bogu na wysokościach, a na ziemi pokój ludziom Jego upodobania” (Łuk. 2:11-14BT).

Jednak niewielu uwierzyło w Niego. Nie rozumieli, że przyjdzie dwa razy. Od Jego narodzin przez 30 lat, tylko raz jest o Nim wzmianka. „Dziecię zaś rośło i nabierało mocy, napieniając się

mądrością, a łaska Boża spoczywała na Nim. Rodzice Jego chodzili co roku do Jerozolimy na Święto Paschy. Gdy miał lat dwanaście, udali się tam zwyczajem świątecznym. Kiedy wracali po skończonych uroczystościach, został Jezus w Jerozolimie, a tego nie zauważyli Jego Rodzice” (Łuk. 2:39-52BT). Proroctwo to wypełniło się w całości.

Niestety niektórzy cały czas podważają Słowo. Dla wielu nauczanie wspólnoty więcej znaczy niż prosty zapis Pisma Świętego. Rozważając Pismo, musimy uwzględnić czas jego wypełnienia. To prawda, że wiele tekstów jeszcze nie rozumiemy. Ale to nie my wykładamy Pismo. Apostołowie też opacznie je rozumieli. Dlaczego? Dlatego, że nie uwzględniali podwójnego przyjścia Jezusa.

Proroctwa zapowiadały, że Pomazaniec **zostanie zabity**. „A po sześćdziesięciu dwóch tygodniach Pomazaniec będzie zabity i nie będzie go; lud księcia, który wkroczy, zniszczy miasto i świątynię, potem nadejdzie jego koniec w powodzi i aż do końca będzie wojna i postanowione spustoszenie” (Dan. 9:26BW). W tej Księdze Daniel też zapisał zapisał: „I dano mu władzę i chwałę, i królestwo, aby mu służyły wszystkie ludy, narody i języki, **Jego władza - władzą wieczną, niezmienną, jego królestwo - niezniszczalne**” (Dan. 7:14).

Nie było w tym zapisie biblijnym żadnej pomyłki. Żydzi nie uwzględniali pierwszego i drugiego przyjścia Jezusa (Hebr. 9:28). Prorok Izajasz szerzej opisał śmierć Jezusa. „Po uwięzieniu i sądzie został zgładzony i któż by pomyślał o jego pokoleniu? - bo został wyrwany z krainy żyjących, za grzechy jego ludu na śmierć go ubito. I wyznaczono mu grób z przestępcami, a pośród łotrów

był w [chwili] swej śmierci, choć nie popełnił bezprawia i fałsz w jego ustach nie powstał. Lecz wołał Jahwe było zetrzeć go w cierpieniu, skoro oddał się na ofiarę przebiegłą. Będzie oglądał potomstwo i dni swe przedłuży, a sprawa Jahwe dzięki niemu zwycięży” (Iz. 53:8-10BP).

Rabini w Talmudzie napisali:

„Niech kości rąk i palców zniszczą i rozpadną się temu kto otwiera strony księgi Daniela aby odnaleźć czas określony w Danielu 9:24-27 i niech pamięć o nim zostanie starta z powierzchni na zawsze”.

Talmud str. 978

Te groźby nie przeszkodziły w wypełnieniu się proroctw. Ale cały naród zapłacił niewolą i zostali rozproszeni na cały świat od 70 roku n.e. Uczeń w Piśmie nie dopuszczali nawet myśli, aby ktoś mógł Go zabić.

Dlatego zakazali czytać te (Danielu 9:24-27). Nauczanie rabinów wyżyłoby głębokie bruzdy niewiary pośród ludu. Trzymali się tego co im pasowało. Wypełniło się jedno i drugie proroctwa, w wyznaczonym przez Boga czasie. „Jego panowanie będzie wiecznym panowaniem, które nie przeminie, a jego królowanie - królowaniem, które nie ulegnie zagładzie. (Dan 7:14 EŚP).

Bóg nigdy nie ma dwóch wersji na ten sam temat. Zabito Jezusa tak jak zapisał prorok. Oto zapis dwóch uczniów: „Uczeń „Kleopas, rzekł do Jezusa, który się do nich przyłączył. „Czyś Ty jedyny pątnik w Jerozolimie, który nie wie, co się w niej w tych dniach stało? Rzekł im: Co? Oni zaś odpowiedzieli mu: Z Jezusem Nazareńskim, który był mężem, prorokiem mocarnym w czynie i w słowie przed Bogiem i wszystkim ludem, jak arcykapłani i zwierzchnicy

nasi wydali na niego wyrok śmierci i ukrzyżowali go” (Łuk. 24:18-20BW).

Ale dobry Pasterz nie oskarżał ich, ale po zmartwychwstaniu „oświecił ich umysły, aby rozumieli Pisma” (Łuk. 24:45 BT). „On to we właściwym czasie objawił swoje słowo, którego głoszenie zostało mi powierzone z rozkazu naszego Zbawiciela, Boga” (Tytusa 1:3 (UBG).

„Im to zostało objawione, że nie sobie samym, lecz wam usługiwali w tym, co teraz wam zostało zwiastowane przez tych, którzy w Duchu Świętym zesłanym z nieba opowiadali wam radosną nowinę; a są to rzeczy, w które sami aniołowie wejrzeć pragną” (1 Piotra 1:12).

Zawsze trzymajmy się Słowa w całości, nie wybiórczo. „Lud mój ginie, gdyż brak mu poznania; ponieważ ty odrzuciłeś poznanie, i Ja ciebie odrzucę” (Ozeasz 4:6BW). Nie zapominajmy, że „Wiedza nadyma pychę, miłość natomiast buduje”. (1 Kor. 8:1BW).

„Jeżeli komuś wydaje się, że coś wie, to nie pojął on jeszcze, w jaki sposób należy z tej wiedzy korzystać”. „Nie dzięki własnej mądrości i pobożności, ale łasce Bożej otrzymuje się zbawienie abyśmy mogli poznać miłość Chrystusową, która przewyższa wszelkie poznanie, abyście zostali wypełnieni całkowicie pełnią Bożą” (Ef. 3:19).

Prośmy Boga, aby: „Łaska i pokój rozmnożyły się w nas, przez poznanie Boga i Pana naszego, Jezusa Chrystusa”. (2 Piotra 1:2BP). „W Nim to bowiem zostaliście wzbogaceni we wszystko: we wszelkie słowo i wszelkie poznanie” (1 Kor. 1:5 BP). „Wiele serc ludzi wcześniej nierozważnych, zyska poznanie oraz zrozumienie. Zaś ci, którzy w niepewności często się

jąkali, zaczną mówić płynnie i bardzo wyraźnie” (Iz. 32:4NPD). Poznanie Słowa, nie jest naszą zasługą. Często byliśmy lub jesteśmy jękałami, kiedy głosimy z siebie. „Tak samo jest z mym Słowem, które po wyjściu ode mnie nigdy bezowocnie do mnie nie powraca. Zawsze realizuje to, do czego je posyłam, czyni dokładnie to, w czym mam upodobanie” (Iz. 55:11NPD).

Apostoł Jan otrzymał od „Jezusa Chrystusa, które dał mu Bóg, aby pokazać swoim sługom” (Obj. 1:1a ESP). Jan nie znał proroctwa Daniela, a Daniel Objawienia Jana: Z tą różnicą, że Jan podaje więcej szczegółów i wykładni okresu wielkiego ucisku.

Zbieżność proroctw

Daniel i Jan podają taki sam okres panowania antychrysta – zwanego w Biblii człowiekiem bezprawia. „I będzie mówił zuchwałe słowa przeciwko Najwyższemu, będzie męczył Świętych Najwyższego, będzie zamyślał odmienić czasy i zakon; i będą wydani w jego moc aż do czasu i dwóch czasów i pół czasu” (Dan. 7:25BW).

Taki sam czas został zapisany przez Jana „*Czas* – to jeden rok. *Dwa czasy* – to dwa lata. *Pół czasu* – to pół roku. Ten czas został zapisany w Objawieniu 13:5 jako 42 miesiące, czyli 1260 dni.

W tym okresie antychryst przejdzie do ataku, po otrzymaniu od diabła *siłę, tron i wielką moc*. (Obj. 13:2). Antychryst, będzie prześladował Izrael i jego potomstwo, którymi są uczniowie Chrystusa z narodów. (Obj. 12:6-17).

Prorok Daniel i apostoł Jan są zgodni, że wielki ucisk będzie trwał 3,5 roku. Niestety pewni ludzie ten okres przedłużyli do siedmiu lat. Niezgodne z duchem i literą Biblii. Podstawili pro-

roctwo Daniela zapowiadające Jego pierwsze przyjście. (Daniela 9:23-27), „A Jezus rozpoczynając działalność, miał lat około trzydziestu” (Łuk. 3:23BW).

W którym roku urodził się Jezus?

Przez setki lat uczono, że Jezus urodził się w roku „0”, a zmarł 33 r. n.e. Nowe dowody archeologiczne podają, że urodził się około 8 lub 7 rok p.n.e.⁴. Biblia Jerozolimska w przypisach podaje, że. „A Jezus rozpoczynając działalność, miał lat około trzydziestu, a był to październik 27 roku n.e. Wtedy Jan zwany Chrzcicielem przeszedł całą krainę nadjordańską, głosząc chrzest upamiętania na odpuszczenie grzechów” jak było napisane w księdze mów proroka Izajasza: „Głos wołającego na pustyni: Gotujcie drogę Pańską, prostujcie ścieżki jego”. (Łuk. 3:3,4 BW).

W tym samym okresie Pan Jezus, „udał do Galilei nad Jordan by dopełnić chrztu Janowego”. Jednak Jan wzbraniał się przed tym, mówiąc: - Przecież to ja potrzebuje, abyś Ty zanurzył mnie swoim rodzajem zanurzenia, dlaczego więc przychodzisz do mnie? Pan Jezus rzekł do Jana. „Musisz ustąpić, gdyż trzeba, aby od teraz Boża sprawiedliwość mogła zrealizować się zgodnie z tym, jak zostało zaplanowane” (Mat. 3:15NPD).

Co zostało zaplanowane?

Zbliżał się czas końca Zakonu. (Jer. 31:31-34; Hebr. 8:913). Ofiara, Chrystusa, która miała przebłagać Boga i odkupić rodzaj ludzki od grzechu, wtedy rozpoczął swoją misję. Odpuszczenie od grzechów miało przybrać inną

⁴ Tak podają nowe przekłady, które nie opierają się na starych tłumaczeniach. Np. przypis do Biblii Jerozolimskiej i „Pismo Święte - Przekład Dosłowny” Piotra Zaremby. (Łuk. 2:1,2).

formę. „Dzieci moje, to wam piszę, abyście nie grzeszyli. A jeśliby kto zgrzeszył, mamy orędownika u Ojca, Jezusa Chrystusa, który jest sprawiedliwy. On ci jest ubłaganiem za grzechy nasze, a nie tylko za nasze, lecz i za grzechy całego świata” (1 Jan 2:1, 2BW).

Od tamtej chwili zewnętrzne zanurzenie ciała w wodę praktykowane dotąd przez Jana (zwanego chrzcicielem) straciło swój cel i znaczenie. Jego miejsce miało zająć innego rodzaju zanurzenie, które dokonywać się miało wewnętrznie (tzn. duchowo), gdyż w relacji z Bożego planu zbawienia nie jest zewnętrzna obrzędowość, lecz wewnętrzna przemiana, która jest kluczowa w procesie uświęcenia.

„Nie myślcie sobie iż wystarczy, że się ochrzczicie’ (Mat. 3:8NPD). Dużo nieporozumień wynika z tłumaczenia, a jeszcze więcej z cenzury kościelnej, która lubi widowisko. „On zaś uczynił nas sługami Nowego Przymierza, które zwarte zostało nie według litery Prawa, lecz mocy Jego Ducha. Litera bowiem prowadzi do Śmierci, a Duch do Życia” (2 Kor. 3:6 NPD).

Trwając w nauce apostołskiej ludzie, którzy uwierzyli pytali apostoła Piotra: „Bracia, co w takim razie mamy czynić? Wówczas Piotr powiedział:

„Opamiętajcie się! A jeśli prawdziwie chcecie uwolnić się z mocy grzechu, który was wiąże, niech każdy z was podda się zanurzeniu w naturę i charakter Chrystusa! Dopiero wtedy w darze od Boga otrzymacie Ducha Uświęcenia” (Dzieje 2:38NPD). W oryginale: *baptistheto hekatos epi to onomati Jesu Christu* – „każdy z was da się ZANURZYĆ W IMIĘ Jezusa Chrystusa. „Ponieważ Ten, w którym Boże Słowo

przybrało ludzką naturę, zamieszkało pośród nas, mogliśmy ujrzeć Jego chwałę – to znaczy chwałę Ojca, jaka ujawniła się w tym pełnym łaski i prawdy Jedynym Prawdziwym Bożym Synu” (Jana 1:14NPD).⁵

Do powyższego wersetu nawiązuje ten List. „Przez wiarę Abraham, wystawiony na próbę, zdecydował się złożyć w ofierze Izaaka. On, który otrzymał obietnice, poświęcił na ofiarę jedynego syna. A przecież Bóg mu powiedział: za twoje potomstwo zostanie uznane potomstwo Izaaka”. (Hebr. 11:17,18 EŚP).

To prawda, że Abram w wieku 86 lat za namową Sary swej żony, doczekał się syna, „Ismaela.” (Rodz. 16:15 BW). Ale Izaak był synem obietnicy. „Nie wszyscy są dziećmi, dlatego że są potomstwem Abrahamowym, lecz jest tak: Od Izaaka zwać się będzie potomstwo twoje”. (Rzym. 9:7BW).

„Albowiem nie na podstawie zakonu była dana obietnica Abrahamowi bądź jego potomstwu, że ma być dziedzicem świata, lecz na podstawie usprawiedliwienia z wiary”. (Rzym. 4:13BW). Przeto obietnica została dana na podstawie wiary, aby była z łaski i aby była zapewniona całemu potomstwu, nie tylko temu, które polega na zakonie, ale i temu, które ma wiarę Abrahama, ojca nas wszystkich” (Rzym 4:16BW). W tych wersetach mamy klasyczny przykład zapowiedzenie proroctwa w ST, wykonane w NT.

Dlatego Jego dzieło musi być kontynuowane, głoszenie Jego Słowa. Dzieło

⁵ Tłumacze dość swobodnie zamieniają Syna na Ojca. Ten werset został oddany zgodnie literą i Duchem Biblii. Obowiązuje nas zasada, że każda nauka musi być objawiona i zapisana w Biblii.

Chrystusowe przyszło na świat jako wcielenie Bożego Słowa. „Tymczasem Boże Słowo rozprzestrzeniło się po całym kraju i pomnażało liczbę wierzących” (Dzieje 12:24 NPD).

Według nakazu:” „Waszą odpowiedzialnością jest to, abyście przyjęli moc Ducha Uświęcającego, który do was przyjdzie, i stali się moimi świadkami w Jerozolimie, w całej Judei, Samarii i po krańce ziemi”. (Dzieje 1:6NPD).

„Ci, którzy z serca przyjęli jego słowa, zostali zanurzeni w Ducha Chrystusa. W ten sposób jednego dnia przyłączyło się do nich około trzech tysięcy osób” (Dzieje 2:41NPD).

Pan Jezus nie musiał przyjmować chrztu, ponieważ był bez grzechu „Nie mamy bowiem arcykapłana, który by nie mógł współczuć ze słabościami naszymi, lecz doświadczonego we wszystkim, podobnie jak my, z **wyjātiem grzechu**” (Hebr. 4:15BW).

Daniel prorokował, że antychryst, „Będzie bluźnił przeciw Najwyższemu i będzie prześladował świętych Najwyższego. Będzie usiłował zmienić dni świąt i Prawo. Zostaną wydani w jego ręce do czasu, czasów i połowy czasu „Potem odbędzie się sąd i pozbawią go władzy, aby ją ostatecznie zniszczyć i obalić. Królestwo, władza i moc nad wszystkimi królestwami pod całym niebem będą przekazane ludowi Świętych Najwyższego. Jego królestwo jest królestwem wiecznym, a wszystkie moce jemu będą służyć i jemu będą poddane. Tu kończy się opowiadanie. A mnie, Daniela, bardzo zaniepokoiły moje myśli, barwa mojej twarzy zmieniła się; i zachowałem to słowo w mojej pamięci w okresie wielkiego ucisku” (Dan. 7:25-27BW).

Dwaj świadkowie

będą prorokować przez 1260 dni. (Obj. 11:3-14,12,13). Tyle samo będzie prześladował Izrael, i jego potomstwo (Obj.12:6,17). Antychryst ma wyznaczone 42 miesiące, (Obj. 13:5; Dan. 7:25). Wielki ucisk musi trwać 42 miesiące. Dopiero po tym okresie podczas siódmej trąby (Obj. 11:14,15) W końcu 1260 dniach. Te słowa cały czas są przed nami „Słuchaj, mój ludu, nauki mojej; nakłońcie wasze uszy na słowa ust moich” (Ps. 78:1BT).

Salomon zapisał: „W swoich słowach nie bądź zbyt pochopny i nie drżij cały w rozgorączkowaniu, by czym prędzej wypowiedzieć jakieś słowo przed obliczem Boga. Pamiętaj, że Bóg jest w niebie, a ty na ziemi! Niech więc słów twoich będzie niewiele” (Kohl. 5:1,2 BW).

„Jeśli kto mówi, niech mówi jak Słowo Boże”. (1 Piotra 4:11aBW). „Powodem dla którego Wszchemocny nic nie czyni, są ich próżne słowa do Boga wciąż kierowane”. (Hiob 35:13NPD). Niestety wielu mówi, dużo tak, aby nic nie powiedzieć. Bądźmy ostrożni w mówieniu i słuchaniu. Apostoł Paweł przestrzega nas.

„Co do przyjścia naszego Pana Jezusa Chrystusa i naszego zgromadzenia się przy Nim, prosimy was, bracia: Nie dajcie się zbyt łatwo zmylić w przekonaniach ani zastraszyć przez fałszywe proroctwo, pogłoski czy list rzekomo od nas pochodzący, jakoby już nadchodził Dzień Pana” (2 Tes. 2:1,2EŚP).

„Ale choćbyśmy nawet my albo anioł z nieba zwiastował wam ewangelię odmienną od tej, którą myśmy wam zwiastowali, niech będzie przeklęty!” (Gal. 1:8BW). Pan Jezus uczy na prostych przykładach drzewa, siewcy, ziarna

krzewu figowego: gdy jego gałązka staje się miękka i wypuszcza liście, rozpoznajecie, że zbliża się lato. Tak też i wy, gdy zobaczycie to wszystko, wiedzcie, że jest już blisko, we drzwiach” (Mat. 24:32-36).

Dlatego nauczanie ma trwać tak jak zostało zapisane. Niektórzy widząc pewne anomalie przyrodnicze, czy konflikty militarne, ogłaszają, że Pan Jezus jest niejako we drzwiach. Przez takie zwodnicze alarmy, słabnie wiara, wielu. Ten dzień objawia niebios. Zobaczy Go każdy człowiek. Pan Jezus pyta tych krzykaczy: „Czy jednak Syn Człowieczy znajdzie wiarę na ziemi, gdy przyjdzie?” (Łuk.18:8EŚP).

Prędzej „Niebo i ziemia przeminą, ale moje słowa nie przeminą” (Mat. 24:35 BW). „Nie przeminie to pokolenie, aż się to wszystko stanie” (Mat. 24:34 BW). Pokolenie nie trwa kilka dni czy tygodni. Powtórne przyście Jezusa będzie poprzedzać co najmniej 300 prorocstw, które będzie trwać trzy i pół roku (Obj. 13:5).

Przyjdzie tak jak zapowiedział

„I zatrąbił siódmy anioł; i odezwały się w niebie potężne głosy mówiące: Panowanie nad światem przypadło w udziale Panu naszemu i Pomazańcowi jego i królować będzie na wieki wieków” (Obj. 11:15-19).

Pan Jezus, będąc z apostołami powiedział, że musi się spełnić **wszystko**, co jest napisane o mnie w zakonie Mojżesza i u proroków, i w Psalmach” (Łuk. 24:44BW). Uczniowie Chrystusa trwają w Jego Słowie, a nie w ludzkich baśniach. „Zaiste, nie czyni Wszchemogący Pan nic, jeżeli nie objawił swojego planu swoim sługom, prorokom.” (Amos 3:7 BW). Bądźmy wierni

Bogu i Jego Słowu. „Bo przecież, jeśli niektórzy okazali się niewierni, to czy wierność Boga zostanie pokonana przez ich niewierność? Ależ nie! Niech się okaże, że Bóg jest prawdomówny, a każdy człowiek - kłamcą, jak jest napisane: Abyś się okazał sprawiedliwy w Twych słowach i abyś zwyciężył, kiedy Cię sądzią” (Rzym. 3:4EŚP).

Pan Jezus nas uczy: „Jedynie przez trwanie w moim Słowie możecie się stać moimi uczniami. Nie chodzi mi o wasze jednorazowe deklaracje! Trwajcie w moim Słowie, gdyż tylko w nim poznacie prawdę, a ona da wam uwolnienie” (Jan 8:31,32NPD).

Tak mówi Pan: Przeklęty mąż, który na człowieku polega i z ciała czyni swoje oparcie, a od Pana odwraca się jego serce!” (Jer. 17:5BW). Nie chcemy być przekłeci, ale błogosławieni, trwając w Bożym Słowie. Nie zapominajmy kto wykląda Słowo: „Wtedy otworzył im umysły, aby mogli zrozumieć Pisma” (Łuk. 24:45).

Trwając w Jego Słowie nie musimy odwoływać się nikogo, bo Bóg jak i Jego Słowo, jest niezmiennie. W Przy mierzu Chrystusowym „Nikt nie będzie uczył swego ziomka ani też swego brata, mówiąc: Poznaj Pana, bo wszyscy mnie znać będą od najmniejszego aż do największego z nich” (Hebr. 8:11BW).

Ludzie uczeni przez różnych religiantów, którzy ciągle zmieniają swoje teorie, nazywają je nowym światłem, czy nowym objawieniem. Przerabiałem to. Najgorsze było to, kiedy głosili swoje nowinki, przekonywali, że tak mówi Bóg. Kiedy czas mijał, a ich pseudo-prorocтва się nie spełniały. Nie wycofali się z kłamstwa, ale wymyślali nowe, rzekomo z polecenia Boga.

Wymuszają je na swych poddanych aby zaakceptowali je pod karą wykluczenia. To ich ego, a nie Biblia służy im do zaciemniania światła, które jest w Słowie. „Bo Bóg, który rzekł: Z ciemności niech światłość zaświeci, rozświecił serca nasze, aby zajaśniało poznanie chwały Bożej, która jest na obliczu Chrystusowym” (2 Kor. 4:6 BW). „I abym na światło wywiódł tajemny plan, ukryty od wieków w Bogu, który wszystko stworzył” (Ef. 3:9BW). Nie dajmy manipulować sobą i Słowem. Szczególnie omijajmy tych, którzy na podstawie jakichś wydarzeń objawiają jakieś daty, czy wydarzenia.

Zapytaj ich, dlaczego Bóg nam tego nie mówi skoro obiecał?

„Moje prawa umieszczę w ich umysłach i wypiszę je na ich sercach Będę dla nich Bogiem, a oni będą dla Mnie ludem. I nikt już nie będzie pouczał swego rodaka ani swego brata: "Poznaj Pana!, bo wszyscy będą Mnie znali, od najmniejszego do największego” (Hebr. 8:10,11EŚP).

Jeśli jesteś uczniem Chrystusa, On sam ci to objawi. Niestety częściej zaglądamy do różnych mediów, niż do Biblii. Nie czytamy jej dla Boga, ale dla siebie. (Jan 14:26). Pan Jezus rozmawiał przy studni z niewiastą, która należała do 10-ciu pokoleń Izraela, którzy odłączyli się od Judy, ze stolicą w - Samarii. Od nazwy swej stolicy zostali nazwani Samarytanami.

Po 250 latach od założeni swego państwa, zostali podbici przez Asyrię i rozproszeni na cały świat. Dawid utworzył nowe państwo, Izrael 12 plemion Izraela, Niestety wnuk Dawida, a syn Salomona, Jeroboam przez swoją pazość. Nie chciał ludowi obniżyć

podatków. Dlatego lud wybrał sobie na króla, człowieka z ludu (Jeroboama). Założyli nowe królestwo i nazwali je Izraelem. Odrzucili kapłanów Aarona. Ustanowili swoich kapłanów.

Nowo wybrany król Jeroboam około 997 r. p.n.e.. W Dan i Betel zbudował dwa cielce, którym jego poddani oddawali cześć. Pan Jezus przy studni rozmawiał z jedną z nich, która pochodziła z tych dziesięciu pokoleń. „Jezus od nikogo nie potrzebował świadectwa o człowieku; sam bowiem wiedział, co było w człowieku” (Jan 2:25).

Choć 10 pokoleń odeszło od Judy, to jej pradiadowie w domach rozmawiali o Mesjaszu, który miał przyjść. Ten przykład pokazuje, jak jeden człowiek, może odciągnąć nas od Boga za kawałek chleba.

Zostali zniewoleni przez swego krewnego. Po tym podziale, Juda stała się samodzielnym krajem, która była zapowiadana 1800 wcześniej. Zgodnie z Pismem z pokoleniu Judy urodził się Jezus. „Nie oddali się berło od Judy ani buława od nóg jego, aż przyjdzie władca jego, i jemu będą posłuszne narody” (1 Mojż 49:10BW).

Te słowa cały czas są aktualne

"Uważajcie, żeby was ktoś nie oszukał. mówiąc: «Ja jestem Chrystusem». I oszukają wielu” Mat. 24:4,5). „Biada wam, którzy pożąacie Dnia PANA. Dlaczego pragniecie, aby nadszedł Dzień PANA? Będzie on ciemnością, nie światłem! (Amosa 5:18EŚP). „Zapisz widzenie, wyryj na tablicach, tak aby każdy mógł łatwo je odczytać!

To widzenie dotyczy przyszłości i wypełni się, bo nie jest złudzeniem. „Jeśli się spóźnia, [wg nas] oczekuj go, gdyż niezawodnie nadejdzie i nie bę-

dzie zwlekać” Habakuk 2:2,3 EŚP). „Pan wcale nie zwleka z dotrzymaniem obietnicy, jak niektórzy sądzą. Jest tylko wobec was cierpliwy i nie chce, aby ktokolwiek zginął. Pragnie, by wszyscy się nawrócili” (2 Piotra 3:9 BW). Od rozpoczęcia się dni ostatnich mija około 2000 lat.

„Niechaj was nikt nie zwodzi próżnymi słowy, z powodu nich bowiem spada gniew Boży na nieposłusznych synów”. (Ef. 5:6BW). Od kilku miesięcy toczy się wojna z Izraelem. Niektórzy już na tym konflikcie zbudowali swoją teorię z różnych wersetów wyrwanych z kontekstu. Np „Napadli na mnie w dniu mego nieszczęścia, lecz PAN okazał się moim obrońcą. (Psalm 18:19)

Ale czy ten Psalm dotyczy 2024 roku? Obrońcą sług Bożych jest Bóg. Izrael został napadnięty przez jakiegoś zgraję z różnych narodów. Tak neutralnych wersetów mamy, w różnych okresach. Apostołowie byli zaskoczeni, że Jezus rozmawiał z niewiastą, która była Samarytanką. Mówiła do Niego: „Ojco-

wie nasi na tej górze oddawali Bogu cześć; wy zaś mówicie, że w Jerozolimie jest miejsce, gdzie należy Bogu cześć oddawać. Rzekł jej Jezus: Nie wiasto, wierz mi, że nadchodzi godzina, kiedy ani na tej górze, ani w Jerozolimie nie będziecie oddawali czci Ojcu. Wy czcicie to, czego nie znacie, my czcimy to, co znamy, bo zbawienie pochodzi od Żydów” (Jan 4:20-22).

Dlatego Pan Jezus po zmartwychwstaniu wyznaczył kolejność głoszenia Ewangelii: „będziecie mi świadkami w Jerozolimie i w całej Judei, i w **Samarrii**, i aż po krańce ziemi” (Dzieje 1:8 BW). Apostoł Paweł już nie dzielił ich na Izrael i Judę, ale jako jeden naród. IZRAEL (Rzym. 11:25-29).

„Bóg w Chrystusie świat z sobą pojednał, nie zaliczając im ich upadków, i powierzył nam słowo pojednania” (2 Kor 5:19 BW). Drogi czytelniku kiedy ktoś odejdzie od Boga nie zawsze oznacza, że Bóg odszedł od niego. Nie sądźmy przed czasem!

13. Daniel - to mój ulubiony sługa Boży

Bóg przez proroka Daniela podał proroctwa dotyczące wielkiego ucisku. Którego swój początek mają w Starym Przymierzu, a wypełnią się około 2500 lat później. Pod natchnieniem Bożym, Daniel zapisał, proroctwo które zostało rozwinięte przez Pana Jezusa, apostołów i zapisane w Ewangeliach i Listach Apostolskich, oraz w Księdze Objawienia. Prorok Daniel te proroctwa pisał w niewoli babilońskiej i Medo-Persji. Apostoł Jan Objawienie pisał na Wyspie Patmos. Dzieliła ich nie tylko odległość (prawie 2400 km), ale i czas około 600 lat. Po drugie, ani Daniel, ani

Jan, nie rozumieli tego co pisali. „On zaś odpowiedział: Idź, Danielu, bo słowa zostały ukryte i obłożone pieczęciami aż do końca czasu” (Dan. 12:8,9BT). „Ale ty, Danielu, zamknij te słowa i zapieczętuj księgę aż do czasu ostatecznego! Wielu będzie to badać i wzrośnie poznanie” (Dan. 12:4 BW).

Badajmy Biblię, i dajmy jej wiarę. Zgodnie z Pismem wielu bada tę Księgę, i oczekuje na te wydarzenia. Badajmy, rozważajmy, ale nie interpretujmy, ponieważ proroctwa wykładają się same. Nasz Pan pragnie, „aby Bóg

napelnił was poznaniem swojej woli we wszelkiej duchowej mądrości i rozeznanii” (Kol. 1:9BL). Idźmy w ślady ap. Pawła. „Mówiąc to, miałem na myśli, bracia, mnie samego i Apollosa ze względu na was, abyście mogli zrozumieć, że nie wolno wykraczać ponad to, co zostało napisane, i niech nikt w swej pysze nie wynosi się nad drugiego” (1 Kor. 4:6 BWP).

Apostołowie oczekiwali, że Mesjasz pokona Rzymian, a oni będą panami ziemi. Natomiast Bóg pragnie: „aby wszyscy ludzie byli zbawieni i doszli do poznania prawdy”. (1 Tym. 2:4BW). „Ta dobra wiadomość o ratunku w Jezusie Chrystusie – w tej niezwyklej tajemnicy wieczności, która dotąd była **ukryta** w Pismach prorockich, lecz obecnie, **na polecenie** wiekuistego Boga, jest jawnie głoszona wszystkim ludziom w celu skłonienia ich do posłuszeństwa wiary” (Rzym 16:25,26NPD).

Żydzi oczekując Mesjasza, widzieli tylko swoje szczęście. Niestety, i z nas wielu myśli podobnie, że ominie ich wielki ucisk. Nie tylko samą wiedzą, ale wiarą przybliżmy się do Boga. „(Hebr. 10:22BP). „Trzeba jednak zawsze modlić się z wiarą. Kto bowiem poddaje się zwątpieniu, podobny jest do morskiej fali, miotanej wiatrem i przierzucanej z miejsca na miejsce” (Jakub 1:6BWP).

Bóg jest niezmienny

Ostrzega i napomina. Dopiero po wielu napomnieniach jest nagroda lub kara. Tak jak ostrzegął Adama i Ewę. Izrael

zgodził się zachowywać Prawo. „Gdzież jest jakiś wielki naród, który miałby prawa i ustawy tak sprawiedliwe jak te, które ja przedkładałam wam dzisiaj? (5 Mojż. 4:8 BWP). „Jeśli więc teraz chętnie posłuchacie mego głosu i będziecie przestrzegać mego Przymierza, staniecie się moją szczególną własnością spośród wszystkich narodów; bo do mnie należy cała ziemia” (2 Mojż. 19:5BP).

Żydzi przypuszczali, że Mesjasz może być aniołem, ponieważ Daniel pisał, że „Jego władza – będzie wieczna, niezmienna, jego królestwo - niezniszczalne” (Dan. 7:14BW). Jak wiemy nikt nie będzie wiecznie żył na ziemi. „Bo złoczyńcy w końcu zostaną zniszczeni, lecz kto ufa PANU, dziedzictwo otrzyma” (Ps. 37:9NPD). Bóg ustawił etapy dojścia ludzi do wieczności.

Pan Jezus powiedział im: „Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam, jeśli kto zachowa słowo moje, śmierci nie ujrzy na wieki” (Jana 8:51BW). Rzekli mu Żydzi: „Teraz wiemy, że masz demona. Abraham umarł i prorocy, a Ty mówisz: Jeśli kto zachowa słowo moje, śmierci nie zazna na wieki”. Te słowa nieomal kosztowały go życie. „Czy Ty jesteś większy od ojca naszego, Abrahama, który umarł? Także prorocy umarli. Za kogo się uważasz?” (Jan 8:52,53BW). Żydzi wierzyli, że Niebo jest tylko dla Boga, dlatego nawet nie wymawiali tego słowa.

14. W którym roku urodził się Jezus?

Przez setki lat nauczano, że Jezus urodził się w roku „0”. Natomiast wszystkie źródła podają, że był to rok 6, lub 7, (w grę wchodziły miesiące). Wobec

tego nowa era rozpoczęła się nie w roku zerowym, ale 7 lat wcześniej. Zmarł w roku (27+7) roku 33,34. Prawie wszystkie źródła podają te lata. Korekta

ta została naniesiona, kiedy bibliści otrzymali nowe dowody archeologiczne historyczne nie znane w tamtych latach.

⁶ Biblia Jerozolimska w przypisach podaje: „A Jezus rozpoczynając działalność, miał lat około trzydziestu, a był to październik 27 roku n.e. Jan, zwany Chrzciicielem przeszedł [wtedy] całą krainę nadjordańską, głosząc chrzest upamiętania na odpuszczenie grzechów” jak było napisane w księdze mów proroka Izajasza: „Głos wołającego na pustyni: Gotujcie drogę Pańską, prostujcie ścieżki jego”. (Łuk. 3:3,4 BW).

W tym samym okresie Pan Jezus, „udał do Galilei nad Jordan by dopełnić chrztu Janowego”. Jednak Jan wzbraniał się przed tym, mówiąc: - Przecież to ja potrzebuję, abyś Ty zanurzył mnie swoim rodzajem zanurzenia, dlaczego więc przychodzisz do mnie? Pan Jezus rzekł do Jana. „Musisz ustąpić, gdyż trzeba, aby od teraz Boża sprawiedliwość mogła zrealizować się zgodnie z tym, jak została zaplanowana” (Mat. 3:15NPD).

Co zostało zaplanowane?

Zbliżał się czas końca Zakonu. (Mat. 5:17). Ofiara, który miała przebłąkać Boga i odkupić rodzaj ludzki od grzechu i wtedy rozpoczął swoją misję. Odpuszczenie od grzechów miało przybrać inną formę. „Dzieci moje, to wam piszę, abyście nie grzeszyli. A jeśli by kto zgrzeszył, mamy orędownika u Ojca, Jezusa Chrystusa, który jest sprawiedliwy. On ci jest ublaganiem za grzechy nasze, a nie tylko za nasze, lecz i za grzechy całego świata” (1 Jan 2:1,2 BW).

Od tamtej chwili zewnętrzne

zanurzenie ciała w wodę praktykowane dotąd przez Jana i straciło swoje znaczenie. Jego miejsce miało zająć innego rodzaju zanurzenie, które dokonywać się miało wewnętrznie (tzn. duchowo). Gdyż z Bożego planu zbawienia nie zewnętrzna obrzędowość, lecz wewnętrzna przemiana jest kluczowa w procesie uświęcenia człowieka. „Nie myślcie sobie iż wystarczy, że się ochrzczicie” (Mat. 3:8 NPD)

Dużo nieporozumień wynika z tłumaczenia, a jeszcze więcej z cenzury kościelnej, która lubi widowisko. „On zaś uczynił nas sługami Nowego Przymierza, które zwarte zostało nie według litery Prawa, lecz mocy Jego Ducha. Litera bowiem prowadzi do Śmierci, a Duch do Życia” (2 Kor. 3:6 NPD).

Trwając w nauce apostoelskiej ludzie, którzy uwierzyli pytali apostoła Piotra: „Bracia, co w takim razie mamy czynić? Wówczas Piotr powiedział: - „Opamiętajcie się! A jeśli prawdziwie chcecie uwolnić się z mocy grzechu, który was wiąże, niech każdy z was podda się *zanurzeniu w naturę i charakter Chrystusa!*⁷

Dopiero wtedy w darze od Boga otrzymacie Ducha Uświęcenia” (Dzieje 2:38 NPD). W oryginale: *baptistheto hekatos epi to onomati Jesu Christu – dosł. „każdy z was da się ZANURZYĆ W IMIĘ Jezusa Chrystusa.*

Trzeba przy tym pamiętać, że Chrystus przyszedł na świat jako wcielenie Bożego Słowa. Dlatego Jego dzieło musi być kontynuowane jako głoszenie Jego

⁶ Tak podają nowe przekłady, które nie opierają się starych tłumaczeniach. Np. przypisy do Biblii Jerozolimskiej i „Pismo Święte - Przekład Dosłowny” Piotra Zaremby. (Łuk. 2:1,2).

⁷ W Mat. 28:19 nie użyto słowa chrzcząc, ale ich nasycacie poznaniem natury Boga, zanurzając w Charakter Ojca i Syna i Ducha Uświęcającego” (Patrz NPD przypis 6)

Słowa. „Tymczasem Boże Słowo rozprzestrzeniło się po całym kraju i pomnażało liczbę wierzących” (Dzieje 12:24 NPD). Według nakazu:” „Waszą odpowiedzialnością jest to, abyście przyjęli moc Ducha Uświęcającego, który do was przyjdzie, i stali się moimi świadkami w Jerozolimie, w całej Judei, Samarii i po krańce ziemi”. (Dzieje 1:6NPD). „Ci, którzy z serca przyjęli jego słowa, zostali zanurzeni w Ducha Chrystusa. W ten sposób jednego dnia przyłączyło się do nich około trzech tysięcy osób” (Dzieje 2:41NPD).

Pan Jezus nie przyjmował Chrztu, ponieważ był bez grzechu „Nie mamy bowiem arcykapłana, który by nie mógł współczuć ze słabościami naszymi, lecz doświadczonego we wszystkim, podobnie jak my, **z wyjątkiem grzechu**” (Hebr. 4:15BW).

Daniel prorokował o Jezusie: „Potem odbędzie się sąd i pozbawią go władzy, aby ją ostatecznie zniszczyć i obalić. Królestwo, władza i moc nad wszystkimi królestwami pod całym niebem będą przekazane ludowi Świętych Najwyższego. Jego królestwo jest królestwem wiecznym, a wszystkie moce jemu będą służyć i jemu będą poddane. Tu kończy się opowiadanie. A mnie, Daniela, bardzo zaniepokoiły moje myśli, barwa mojej twarzy zmieniła się; i zachowałem to słowo w mojej pamięci w okresie wielkiego ucisku” (Dan. 7:27-29BW).

Okres wielkiego ucisku będzie trwał tyle ile będzie panować antychryst. Wtedy prorokować będą dwaj świadkowie, których nie będą mogły zgładzić hordy demonów i popleczników antychrysta. „Mają oni władzę zamknąć niebo, aby w dniach, kiedy będą prorokować, nie padał deszcz. Mają też wła-

dzę zamieniać wody w krew i rzucać na ziemię wszelkie plagi, gdy tylko zechcą. Kiedy zaś dopełnią swego świadectwa, wówczas bestia wychodząca z otchłani będzie z nimi walczyć, zwycięży ich i zabije. Ich zwłoki zostaną wystawione na placu wielkiego miasta, które symbolicznie nazywane jest Sodomą i Egipt. Tam także ukrzyżowano ich Pana” (Obj. 11:6-8EŚP).

Lud Boży będzie słyszał o tym co czynią. Niektórzy będą mogli ich zobaczyć. Ale radość wrogów minie wraz z końcem ucisku. Dwaj świadkowie będą prorokować przez 1260 dni. Obj. 11:3-14,12,13

Te słowa cały czas są aktualne „Słuchaj, mój ludu, nauki mojej; nakłońcie wasze uszy na słowa ust moich” (Ps. 78:1BT). Salomon zapisał (Kohl. 5:1 BW). „Jeśli kto mówi, niech mówi jak Słowo Boże”. (1 Piotra 4:11aBW). „Lecz kto opanowuje swój język, jest roztropny”. (Przyp. 10:19BW). „Powodem dla którego Wszechmocny nic nie czyni, są ich próżne słowa do Boga wciąż kierowane”. (Hiob 35:13 NPD). Niestety wielu tak wiele mówi, aby nic nie powiedzieć. Bądźmy ostrożni w mówieniu i słuchaniu.

Apostoł Paweł przestrzega nas. „Co do przyjścia naszego Pana Jezusa Chrystusa i naszego zgromadzenia się przy Nim, prosimy was, bracia: Nie dajcie się zbyt łatwo zmylić w przekonaniach ani zastraszyć przez fałszywe prorocstwo, pogłoski czy list rzekomo od nas pochodzący, jakoby już nadchodził Dzień Pana” (2 Tes. 2:1,2EŚP).

„Ale choćbyśmy nawet my, albo anioł z nieba zwiastował wam ewangelię odmienną od tej, którą myśmy wam zwiastowali, niech będzie przeklęty!” (Gal. 1:8BW). Pan Jezus uczy na prostych i

zrozumiałych słowach jak: drzewo, siewca, ziarno krzew figowy: „Gdy jego gałązka staje się miękka i wypuszcza liście, rozpoznajecie, że zbliża się lato. Tak też i wy, gdy zobaczycie to wszystko, wiedźcie, że jest już blisko, we drzwiach” (Mat. 24:32-36).

Jego nauczanie, zostało powierzone uczniom Chrystusa. Niektórzy widząc pewne anomalie przyrodnicze, czy konflikty militarne, ogłaszają, że Pan Jezus jest niejako we drzwiach. Przez takie zwodnicze alarmy, słabnie wiara, wielu. Ten dzień objawia niebios. Zobaczy Go każdy człowiek. Pan Jezus pyta: „Czy jednak Syn Człowieczy znajdzie wiarę na ziemi, gdy przyjdzie?” (Łuk.18:8EŚP).

Prędzej „Niebo i ziemia przemina, ale moje słowa nie przemina” (Mat. 24:35BW). Zaprawdę powiadam wam: Nie przemienie to pokolenie, aż się to wszystko stanie” (Mat. 24:34 BW). Pokolenie, które przeżyje, usłyszy głos Chrystusa. „Dlatego powiedziano: Wstąpiwszy na wysokość, Powiódł za sobą jeńców I ludzi darami obdarzył”. (Ef. 4:8). „Nie dziwcie się temu, gdyż nadchodzi godzina, kiedy wszyscy w grobach usłyszą głos jego” (Jana 5:25BW). Powtórne przyście Jezusa wypełni co najmniej 300 prorocstw, Jego misja będzie trwać trzy i pół roku (Obj. 13:5).

Przyjdzie tak jak zapowiedział

Pan Jezus przyjdzie pod koniec wielkiego ucisku, a nie na początku. „I zatrąbił siódmy anioł; i odezwały się w niebie potężne głosy mówiące: Prowadzenie nad światem przypadło w udziale Panu naszemu i Pomazańcowi jego i królować będzie na wieki wieków” (Obj. 11:15-19). Musi spełnić się **wszystko**, co jest napisane o mnie w

zakonie Mojżesza i u proroków, i w Psalmach” (Łuk. 24:44BW). Uczniowie Chrystusa trwają w Jego Słowie, a nie w ludzkich baśniach. „Zaiste, nie czyni Wszechmogący Pan nic, jeżeli nie objawił swojego planu swoim sługom, prorokom.” (Amos 3:7 BW). Bądźmy posłuszni Bogu i Jego Słowu.

„Bo przecież, jeśli niektórzy okazali się niewierni, to czy wierność Boga zostanie pokonana przez ich niewierność? Ależ nie! Niech się okaże, że Bóg jest prawdziwy, a każdy człowiek - kłamcą, jak jest napisane: Abyś się okazał sprawiedliwy w Twoich słowach i abyś zwyciężył, kiedy Cię sądzą” (Rzym. 3:4EŚP).

Pan Jezus mówi: „Jedynie przez trwanie w moim Słowie możecie się stać moimi uczniami. Nie chodzi mi o wasze jednoznaczne deklaracje! Trwajcie w moim Słowie, gdyż tylko w nim poznacie prawdę, a ona da wam uwolnienie” (Jan 8:31,32NPD).

Tak mówi Pan: Przeklęty mąż, który na człowieku polega i z ciała czyni swoje oparcie, a od Pana odwraca się jego serce!” (Jer. 17:5BW). Nie chcemy być przeklęci, ale błogosławieni trwając w Bożym Słowie. Nie zapominajmy Jezus wykląda Słowo: „Wtedy otworzył im umysły, aby mogli zrozumieć Pisma” (Łuk. 24:45).

Trwając w Jego Słowie nie będziemy musieli odwoływać niczego, bo Bóg jak i Jego Słowo, są niezmiennie. W Przemyśle Chrystusowym: „Nikt nie będzie uczył swego ziomka ani też swego brata, mówiąc: Poznaj Pana, bo wszyscy mnie znać będą od najmniejszego aż do największego z nich” (Hebr. 8:11BW). Ludzie uczeni przez różnych religiantów, ciągle zmieniają swoje teorie. Nazywają je nowym światłem

czy nowym objawieniem. Przerabiałem te nowinki, które nie pochodzą od Boga. Kiedy ich czas mija, wtedy ich nauczyciele wymyślają nowe pseudo-proroctwa. Nie poddają się, a my nie bądźmy ich ciekawi. Choć wymuszają to nas pod karą wykluczenia. „Bo Bóg, który rzekł: Z ciemności niech światłość zaświeci, rozświecił serca nasze, aby zajaśniało poznanie chwały Bożej, która jest na obliczu Chrystusowym” (2 Kor. 4:6 BW). „I abym na światło wywiódł tajemny plan, ukryty od wieków w Bogu, który wszystko stworzył” (Ef. 3:9BW).

Nie dajmy manipulować sobą i Słowem. Szczególnie omijajmy tych, którzy na podstawie jakichś wydarzeń objawiają jakieś daty, czy wydarzenia. Jeśli jesteś uczniem Chrystusa, On sam ci to objawi. Częściej zaglądamy do Biblii, niż do różnych mediów. Mniej pytajmy więcej czytamy Słowo Życia.

Kiedy Dawid utworzył nowe państwo w XII wieku z 12 pokoleń synów Jakuba w XII wieku, nazwał je Izraelem. Około 100 lat później. Wnuk Dawida, a syn Salomona Jerboam, przez swoją głupotę i pązość, nie chciał ludowi obniżyć podatków. Wyprowadził z Izraela 10 pokoleń, które utworzył Dawid, a swoje państwo nazwał Izraelem, niestety, odstępczym.

Nowy król Jeroboam zbudował swoją stolicę w Samarii. I od jej nazwy, zostali nazwani Samarytanami. Lud wybrał sobie na króla, człowieka z ludu. Nowy król (Jeroboam) odrzucił Zakon, kapłanów Aarona. Ustanowił swoich kapłanów. W Dan i Betel zbudował dwa cielece, którym jego poddani oddawali cześć. Po 250 latach ich królestwo zostało zdobyte przez Asyrię.

Zagubieni, ale nie na zawsze

Pan Jezus rozmawiał przy studni z niewiastą tego królestwa, która należała do tego 10-cio pokoleniowego Izraela, który odłączył się od Judy. Niestety nie miała już swojego kraju, ale pamiętała dość dużo z Zakonu.

Apostołowie byli zdziwieni tym bar dziej, że była to Samarytanka. Żydzi z królestwa Judy nie cierpieli ich za odstępstwo od Zakonu. „Jezus od nikogo nie potrzebował świadectwa o człowieku; sam bowiem wiedział, co było w człowieku” (Jan 2:25).

Choć jej pradiadkowie odeszli od Judy, to jednak w ich domach, ten oszukany lud rozmawiali o Mesjaszu, który miał przyjść. „Ojcowie nasi na tej górze oddawali Bogu cześć; wy zaś mówicie, że w Jerozolimie jest miejsce, gdzie należy Bogu cześć oddawać. Rzekł jej Jezus: Niewiasto, wierz mi, że nadchodzi godzina, kiedy ani na tej górze, ani w Jerozolimie nie będziecie oddawali czci Ojcu. Wy czcicie to, czego nie znacie, my czcimy to, co znamy, bo zbawienie pochodzi od Żydów” (Jan 4:20-22).

Dlatego Pan Jezus po zmartwychwstaniu wyznaczył kolejność głoszenia Ewangelii: „będziecie mi świadkami w Jerozolimie i w całej Judei, i w **Samarii**, i aż po krańce ziemi” (Dzieje 1:8BW). Dlatego apostoł Paweł już nie dzielił ich na Izrael i Judę, ale jako jeden naród. IZRAEL (Rzym. 11:25-29) „Bóg w Chrystusie świat z sobą pojednał, nie zaliczając im ich upadków, i powierzył nam słowo pojednania” (2 Kor 5:19 BW). Drogi czytelniku kiedy ktoś odejdzie od wspólnoty, nie zawsze oznacza, że Bóg odszedł od niego. Nie sadźmy przed czasem!

Ten przekład pokazuje, jak jeden człowiek, może odciągnąć nas od Boga za kawałek chleba. Zostali zniewoleni przez jednego swego krewnego. Po tym podziale, Juda stała się samodzielnym krajem. Zgodnie z Pismem z pokolenia Judy urodził się Jezus.: Zapowiedziany około 1800 lat wcześniej, że: „Nie oddali się berło od Judy ani buława od nóg jego, aż przyjdzie władca jego, i jemu będą posłuszne narody” (1 Mojż 49:10BW).

Te słowa cały czas są aktualne

„Uważajcie, żeby was ktoś nie oszukał. mówiąc: «Ja jestem Chrystusem». I oszukają wielu” Mat. 24:4,5). „Biada wam, którzy pożąacie Dnia PANA. Dlaczego pragniecie, aby nadszedł Dzień PANA? Będzie on ciemnością, nie światłem! (Amosa 5:18EŚP).

„Zapisz widzenie, wyryj na tablicach, tak **aby każdy mógł łatwo je odczytać!** To widzenie dotyczy przyszłości i wypełni się, bo nie jest złudzeniem. „Jeśli się spóźnia, oczekuj go, gdyż niezawodnie nadejdzie i nie będzie zwlekać” Habakuka 2:2,3 EŚP).

„Pan wcale nie zwleka z dotrzymaniem obietnicy, jak niektórzy sądzą. Jest tylko wobec was cierpliwy i nie chce, aby ktokolwiek zginął. Pragnie, by wszyscy się nawrócili” (2 Piotra 3:9 BW). Od rozpoczęcia się dni ostatnich minęło około 2000 lat. (Dzieje 2:17-20) „Niechaj was nikt nie zwodzi próżnymi słowy, z powodu nich bowiem spada gniew Boży na nieposłusznych synów”. (Ef. 5:6BW).

Od kilku miesięcy toczy się wojna. z Izraelem. Niektórzy już na tym konflikcie zbudowali „swoje proroctwo” z różnych wersetów, wyrwanych z kontekstu. Np „Napadli na mnie w dniu mego nieszczęścia, lecz PAN okazał się moim obrońcą, (Psalm 18: 19). Ten Psalm możemy przepisać każdemu słudze Bożemu, ponieważ Bóg jest ich obrońcą. Nie ma tu słowa o Izraelu, ani o roku 2024. Takich wersetów, które dawno się wypełniły mamy wiele. W tym nawet nie wspomniano Izraela. Ale mamy takie, które podają czas i miejsce. (2 Tes. 2:4,5).

15. Odstępstwo od kogo i od czego?

Wielu uczniów Chrystusa usłyszało lub usłyszy te przykre słowa, *jesteś odstępcą*. Wielu to usłyszało od swoich przywódców. Tylko dlatego, że poprosili werset, którego w Biblii nie ma. Chrystus „uczynił nas wszystkim równymi. że są kapłanami dla Boga, swego Ojca, Jemu chwała i panowanie na wieki wieków. Amen” (Obj. 1:6 EŚP). W eklezji Chrystusa wszyscy są równi, tylko mają różne dary. Jeden uczy się od drugiego. „On także ustanowił apostołów, proroków, ewangelistów, pasterzy i nauczycieli, aby przygotowali

świętych do pełnienia posługi budowania Ciała Chrystusa, aż wszyscy osiągniemy jedność wiary i poznanie Syna Bożego, doskonale człowieczeństwo, miarę wielkości według pełni Chrystusa” (Ef. 4:11-13EŚP).

Nie chcemy iść jego ślady. „Diotrefesa, który pragnie występować w roli przełożonego, nie uznaje nas. Dlatego też gdy przybędę, udzielę mu nagany za takie postępowanie i za krzywdzące wypowiedzi przeciwko nam. Człowiek ten, nie tylko sam nie wspierał przebywających tam braci, ale zabraniał czy-

nić to innym, wykluczając ich” (3 Jan 9,10BWP). Takie słowa możemy usłyszeć od każdego kto nie toleruje wolności i samodzielnego myślenia.

„Nowożytni odstępcy stają po stronie 'człowieka bezprawia', czyli kleru chrześcijaństwa. Toteż jako lojalni Świadkowie na rzecz Jehowy absolutnie nie chcemy mieć z nimi nic wspólnego! Nasze bezpieczeństwo zależy od wystrzegania się od odstępczej propagandy, niczym trucizny, która faktycznie taką trucizną jest.” *Strażnica 5/2004 s. 13*

Dlatego słuchajmy Bożego Słowa. Lepiej dla nas, gdy nie staniemy się ofiarami danej ideologii. (Gal. 5:1). Odrzucając każde kłamstwo, nie od razu udaje się nam zneutralizować daną truciznę. Nie poddawajmy się. Im więcej będzie w naszym sercu i umyśle Słowa. To fałszywe tony, ustąpią.

Zdecydowana postawa i roztropne kroczenie śladami naszego Pana oraz wykształcenie w sobie Jego sposobu myślenia, dodadzą nam odwagi i pewności. Ważne jest, abyśmy znali właściwą drogę (Jan 14:6).

Wiedza nadyma, miłość buduje

Te słowa napisał apostoł Paweł w 1Kor. 8:1). Dążmy do poznania Słowa, a nie tylko wiedzy. Sporo ludzi zawiodło się na ludzkich naukach, a winnym czynią Boga i Jego Słowo.

Kto jest naszym Pasterzem?

„Byliśmy zbłąkani jak owce, ale nawróciliśmy się do naszego Pasterza i Stróża naszych dusz” (1 Piotra 2:25). Boże Słowo obnaża kłamstwo i leczy. Czytajmy ze zrozumieniem Słowo, a Słowo Boże jest proste (Obj. 1:3). „Uważajcie, by ktoś was nie zniewolił filozofią i bezsensownym oszustwem, opartym na ludzkim podaniu o żywiołach świata” (Kol. 2:8EŚP).

Odstępstwo od kogo, lub czego?

Nazwano nas: ‘Nowożytnymi odstępcami, którzy stają po stronie 'człowieka bezprawia', czyli kleru chrześcijaństwa’ Mając Słowo i prowadzenie Ducha Bożego nie potrzebujemy nowego przewodnika. Nie potrzebujemy już wielkich kongresów. Dziękujemy za to poniższe zapewnienie. „Gdyż tam, gdzie dwaj lub trzej zbierają się w moje imię, jestem pośród nich” (Mat. 18:20 EŚP).

Nie przyjmujemy bezkrytycznie każdej nauki, aby nie zachwiać się w wierze.

Są tacy, którzy chcą nas sobie podporządkować strachem, lub oskarżeniem. Ale te słowa dodają nam sił. „Co się zaś tyczy fałszywych braci, którzy wkradli się, aby naruszyć naszą wolność w Chrystusie Jezusie i pogrożyć nas w niewoli, to ani na chwilę nie ustąpiliśmy im, aby prawda Ewangelii pozostała wśród was” (Gal. 2: 4,5 EŚP).

Wolność Chrystusowa

Jest to coś, czego uczeń Chrystusa nie może dać sobie odebrać, za żadną cenę. Pamiętamy, że Słowo wykłada się samo. Unikajmy świadomej lub nieświadomej chęci sprawowania kontroli nad innymi. „Wiem też, że gdy mnie tu zabraknie, zjawią się wśród was wilki drapieżne, nie oszczędzające trzody. A i spomiędzy was samych wyjdą z czasem ludzie, którzy poczną głosić przewrotne nauki, aby pociągnąć za sobą uczniów. (Dzieje 20:29,30 BWP; 1 Tym. za 2:5; Hebr. 4:14-16; 7: 11-18).

Nie wracajmy do Zakonu

„Odłączyliście się od Chrystusa wy, którzy w zakonie szukacie usprawiedliwienia; wypadliście z łaski” (Gal. 5:3BW). Sterowanie naszego umysłu

przez innych – wpływa na zaszufładowanie swobodnego myślenia. (1 Tym. 1: 8-10). Ale „Lepsza jest jawna nagana, niż nieszczerza miłość. Razy przyjaciela są oznaką wierności, pocałunki wroga są zwodnicze” (Przysłów 27:5-6; 9:8). „Sprawdzajcie wszystko, a zachowujcie to, co szlachetne. Unikajcie wszystkiego, co złe” (1 Tes. 5:21,22 BP). Nikt nie ma prawa do wyłącznego mówienia w imieniu Boga i twierdzić, że jesteśmy jedynym kanałem łączącym Boga z ludźmi. Zajmowanie takiej pozycji jest przerażające, i pozbawione odpowiedzialności i pokory.

Benjamin Hoadley, tak sformułował to uderzające stwierdzenie: "Władza jest największym i najbardziej nieprzejednanym wrogiem prawdy i argumentacji, jakiego wydał świat. Kolorowe

zakłamanie – przebiegłość rozmówcy, zostanie odsłonięte i obrócone na korzyść prawdy. Tylko władza jest niepokonana". Jeśli trzeba skonfrontować kłamstwo z prawdą, znajdą swoją ulubioną broń i uciekną się do władzy. Ludzie władzy, są ograbieni z wolności. Dla ucznia Słowo jest autorytetem, jest wystarczające aby przekonać, tych co nas oskarżają, jeśli trawą w Słowie.

„Przyjrzałem się i uważnie rozważyłem wszystko, co dzieje się pod słońcem, gdzie człowiek panuje nad człowiekiem, aby go uczynić nieszczęśliwym”. (Kazn. 8:9BWP). Ten, kto chce być wśród was wielkim, niech będzie waszym sługą, „Bądźmy wolni w Chrystusie” (Gal. 5:1).

Listy

WITAJ bracie Tadeu! dziękuję za książki otrzymałem je teraz, wraz z biuletynem, pieniążki wysłałem na nr konta podany na stronie. Musze ci powiedzieć iż niewierzę w nauki Ciała Kierowniczego. Wracam do Organizacji bo chce mieć kontakt z całą rodziną, a mam 2 braci i ich żony i dwie siostry i ich rodziny i mamę z ojczymem dlatego wracamy.

Choć nie wierzymy w wykładnię niewolnika. Mam parę książek o Organizacji. Po prostu czytamy Nauki niewolnika są wykrzywione, ale on nakazuje w nie wierzyć. Jeszcze raz dziękujemy za książki. Nauka o 1914 upada gdyż pokolenie 1914 r. Niewolnik nie istnieje a ten, który jest, jest samozwańcem. Który cały czas zmienia naukę o sobie. Na zgromadzeniu i próbowano zmienić tę filozofię. Sprawdzają jak

reszta do tej nauki podejdzie. Mam nadzieję ze ten moloch padnie. **Pozdrawiam**

Od 8 lat nie jestem członkiem Organizacji, Świadkiem Jehowy. A jeśli chodzi o zainteresowanie się tą publikacją sam bracie Tadeuszu wiesz jak my byli członkowie organizacji interesujemy się prorocstwami i wydarzeniami światowymi. Zainteresowałem się również stroną zamieszczoną w Internecie. SŁOWO NADZIEI. Propozycje tej publikacji polecił mi. brat Szymon Matusiak. Byłbym wdzięczny. O nadesłanie tej książki **Paweł**

Pozdrawiam Witaj Tadeuszu! Bardzo dziękuję za literaturę i przeczytałem ją bo jest na czasie? Widać jak kochasz Słowo Boże? I widać że go głęboko je studiujesz I jeszcze raz dziękuję Tobie że o mnie pamiętasz a ja bardzo sobie

cenie Twoja literaturę. Pozdrawiamy Wszystkich Was a Tobie opieki Bożej i niech Duch Boży wspiera w Twojej pracy.

Zbyszek

Witaj bracie Tadeusz Bardzo dziękuję za pokarm duchowy. Wspaniały ten list do Hebrajczyków. Ja nabyłem Nowy Testament Dynamiczny powiem krótko wspaniałe dzieło i przełożono na język zrozumiały. My trzymamy się razem i pomagamy braciom. Kilku udało się pomóc i opuścili Organizację. Moje zdrowie, raz lepiej a nieraz gorzej? Ale najważniejsze to trzymamy się drogi naszego Króla i dla Was opieki Bożej i niech Jego Duch Was wspiera.

Pokój z Tobą Bracie od PANA JEZUSA CHRYSTUSA. To pisze Sławek, który z Tobą był dawno temu w latach 90-tych w miejscowości Oleśnica koło Wrocławia. Byłeś kiedyś również we Wrocławiu w latach 90-tych na ul Miłej, i tam poznałem Ciebie osobiście. Bracie Tadeuszu chcę ZAPAMIĘTAĆ to co tu napiszę; Cenię sobie Ciebie Bracie oraz Twoją służbę dla JEZUSA CHRYSTUSA, aby RATOWAĆ oszukanych i sponiewieranych ludzi, przez Towarzystwo Strażnica. Jeżeli posiadasz w Swoich zasobach, stare archiwalne egzemplarze Słowa Nadziei?, to bardzo proszę o przesłanie.

Może posiadasz książkę Kryzys Sumienia?, to proszę o wysłanie. Wspomógłbym Twoją służbę finansowo, ale jestem schorowany, wydaję dużo pieniędzy na leki, a tych pieniędzy mam bardzo mało. Pozdrawiam Serdecznie w Imieniu PANA JEZUSA CHRYSTUSA.

Pokój z Tobą Bracie

Od PANA JEZUSA CHRYSTUSA.

Drogi Tadeuszu, dziękuję za Słowo Nadziei odnośnie Listu do Hebrajczyków. Jak opracujesz całość Listu do Hebrajczyków, to proszę o wysłanie po dwa egzemplarze Słowa Nadziei.

Wszystkie materiały przedstawiane w Słowie Nadziei, są bardzo cenne. Niech BÓG w JEZUSIE CHRYSTUSIE, udziela Ci drogi Bracie, Mądrości BOŻEJ, w Twojej posłudze dla Ludzi.

Pozdrawiam Serdecznie w Imieniu PANA JEZUSA CHRYSTUSA.

Sławomir.

Witam

Dawno mnie nie było... Pan pomógł mi najbardziej za co ogromnie dziękuję. Pięć lat już walczę z mężem, aby nie wziął chrztu i robię co mogę zgodnie z pana wskazówkami. Ale dziś jestem już zmęczona. Mąż jeszcze chrztu nie wziął ..ale powiedział, że chce iść tą drogą, a ja nie mam na to ochoty.

Nie chce męża świadka Jehowy. Prosi mnie abym podała mu przykłady. Ma je, jak ta religia wpływa na naszą rodzinną destrukcyjnie... Stąd moje pytanie czy jest coś co dobitnie poruszy go w tych przykładach? On mówi że to tylko pomaga w naszym życiu i nie rozumiem dlaczego u mnie taka niechęć. To moja ostatnia próba rozmowy. Poddaje się! Pięć lat walki! Jestem wypłuta. On nie reaguje na moje argumenty, widzi samo dobro, że on się zmienia na lepsze.

Przepraszam, że znów pisze. Pan ma taką mądrość. Tak dobitnie to do mnie trafia. Ja wiem już wszystko i nie oczekuje cudów. Chciałam tylko zapytać czy istnieje coś tak mocnego że rusza ich głowami? Tak Jana 16:13).